

UDL

PREMSA
ORDINA

NÚMERO 23 - GENER - FEBRER 1997

*el dimoni basatell
en paper*

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

Planas

Laboratori fotogràfic

Plaça de la Carretera, 7
07430 - Llubí
Telèfon 52 21 76

Planas, C.B.
C/ Aragó, 82
07008 - Ciutat de Mallorca
Telèfon 25 01 98

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tennis
Juan Crespi, 13
Local 4
Tel. 45 48 98

Los Geranios
Sta. Catalina de Siena
Local 10
Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

F U S T E R I A BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

Edita:

Associació Cultural Udol
 Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de redacció:

Caterina Gelabert i Perelló
 Biel Gelabert i Perelló
 Esperança Llompарт i Vanrell
 Maria Antònia Molines i Ramis
 Xisca Munar i Ferrer
 Xesc Perelló i Felani

Portada:

enpeprieria

Fotografia:

UDOL

Publicitat:

Esperança Llompарт i Vanrell
 C/Bernat Coll, 2
 Telèfon: 52 25 27

Han col.laborat:

Miquel Campaner Amengual
 Club d'Esplai "Es Turó"
 Col.legi Públic Duran Estrany
 Antoni Contestí i Vives
 Biel Frontera Gelabert
 Joan Galma Contestí
 Miquel López Crespí
 Damià Perelló i Fiol
 Biel Perelló Perelló

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí i Vives
 Sílvia Ribes i Nicolau

Correspondència:

Revista Udol
 C/Traginers, 51
 07430 - Llubí
 Telèfon: 52 23 12
 Fax: 52 21 14

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
 MANACOR

500 Exemplars

Els articles publicats en aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors

HELLO DOLLY, HOW ARE YOU?

La gran massa d'habitants del planeta Terra som uns ignorants. Quasi ningú de nosaltres saps que és el que es cou dins els milions de laboratoris legals o no de la Bolla Blava.

Fa unes setmanes una ovella clònica, producte d'un laboratori anglès, fou el centre dels *mass media*: tots els diaris, debats radifònics i televisius la tingueren com a protagonista.

Uns dies més tard, just païda l'ovella sorgiren *made in USA* dues moneies de bessoneria genètica. Encara no ha plogut i la ciència ha estat capaç de crear un pollastre amb el cervell d'una guatllera. Què volen dir tots aquests avanços? Per què surten ara de cop tots aquests descobriments que no són el producte de la feina d'un dia? Què ens falta encara per saber de tot el que han descobert?

Dos o tres anys enrera sortí la notícia de la possibilitat de crear éssers idèntics a nosaltres mitjançant la manipulació dels gens. Hi hagué un cert debat, una crítica i una negativa tranquil·litzadora que ho retirà a l'oblit. Es deixà de comentar, potser en alguns acudits o quasi en broma sortí el tema de nou. Què ha passat en aquest temps? Suposam que els científics no feren cas de les negatives ni dels problemes que suposen tots aquests descobriments. Tot això planteja un seguit de conflictes ètics, un canvi en els comportaments i en la psicologia humana. Els defensors d'experimentar amb clònics argumenten que així pots salvar espècies protegides en vies d'extinció. També per a aquells pares amb un sol fill, sense possibilitat de tenir-ne més, i que per una malaltia no genètica perden aquell fill poden reproduir-ne un altre exactament igual al fill perdut. Sí, tots aquests arguments estan molt bé si es queden talment.

No hi haurà repercussions? Si se salven així les espècies podrem matar, caçar indiscriminadament tots els animals que ens pasin pel davant? No s'alteraran els cicles biològics? I si es torna a tenir un fill idèntic a l'altre, com afectarà a la psicologia humana veure de nou un fill al qual has vist agonitzar i morir? Es suposa que ambdós tendran una personalitat diferent, què passarà si el "nou" no et satisfà? I si es mor una altra vegada en podràs reproduir un tercer i un quart i un cinquè i un...? ens negam a l'evidència de la mort, de desaparèixer? I el sentit de la vida existirà més així? Es convertirà en una moda com la de congelar-se, exclusiva per a rics? Si es posa en pràctica amb humans (si és que en aquests moments, mentre llegeixes aquestes línies no hi ha algun ésser en vies de creació en algun laboratori) aviat desapareixeran els baixets, els grassos, els lletjos (que aquests sí que seran una espècie en vies d'extinció)...i proliferaran les cartes dels Reis Mags a les quals hi haurà gran demanda de Cindy's Crawford, Naomis i Richards Gere. Fins i tot serà un gran negoci. No saps com has de fer-te ric...idè demana un bon préstec al banc i fes una inversió en laboratoris; llavors podàs vendre els productes clònics a preu de mercat. Aquest ideal de crear una raça única i perfeccionada ha estat l'argument de nombrosos llibres com *Un Mundo Feliz*, o de diverses pel·lícules. I també fou aquest un dels projectes que els nazis volien dur a terme amb la seva "Raça Ària". Tanta sort que ens pensam que Hitler és mort; o qui sap, potser altres que són com ell són els que subvencionen aquest tipus d'investigació i procreació. No s'atempta contra la integritat humana? com es pot aturar això? Podem fer res nosatres, pobres ignorants, des de ca nostra? Ens van acostumant cada dia, mostrant-nos coses que descobreixen fins que arribarà el punt en el qual ja no ens n'adonem de res i ho donem per fet, que ni tan sols ens ho plantegem. Quan ja no hi haguí res a fer. On són tots aquests que prediquen, que condemnen a les mares que aborten perquè posen en perill una vida humana, si és que pots dir-ho així? o a cas són uns hipòcrites que veuen així una via de retorn per a ells mateixos? No juguen amb la vida de ningú? Tot va massa ràpid, només velocitat...Potser seria divertit que un dia s'escapàs tot el que hi ha en els laboratoris, tots els experiments...Podria semblar-nos que Spielberg roda "Jurassic Park II" a la vora de casa.

Qui et diu que en acabar de llegir la revista, quan surtis al carrer, el primer que et diu "Bon dia", no és el mateix que veus al mirall quan t'aixeques als matins.

Informació: Biel Gelabert i Perelló.

LES FESTES DE NADAL

"Has fet bonda?"

D'ençà de la Fira feia un mes que no teníem cap festa, ja era ben hora de tornar a posar-nos en marxa i deshabituar els cossos a la rutina de la feina o de l'escola. El dia 25 començaren les festes de Nadal pels estudiants, també pels treballadors, amb l'únic inconvenient que no tenen tants de dies de vacances.

El dia 24 de desembre la gent s'ha d'espavilar per anar ben prest al forn de can Ramon o de can Joan a comprar les ensaïmades. És un dia de preparacions per sopar en família, o bé, els que no segueixen la tradició, amb els amics. Qui més qui manco procura haver sopat abans de matines. Després de sopar molts parteixen a l'ofici, uns per escoltar l'àngel i la Sibil·la i altres per a participar de la litúrgia. Els altres per peresa o per raons diverses queden a la casa esperant.

Mentre la Sibil·la i l'àngel afinen les agudes veus, a les cases es prepara la xocolata si és que no s'ha preparada abans. L'àngel amb el seu anunci profètic va ser interpretat per la Magdalena Cladera i la Sibil·la vestida de blanc i espasa amb mà va ser interpretat per la seva cosina n'Esperança Pascual.

Quan acaben les Matines és l'hora de reencalenticar la xocolata, que no ha de ser ni massa clara ni massa espesa, perquè es pugui remullar perfectament amb ensaïmada.

A molts de pobles i a Ciutat el sentit familiar d'aquesta nit es conserva. A Llubí no s'ha perdut del tot però la nit s'acaba als pubs i bars. Aquesta nit és esperada pel jovent com una nit de marxa obligada. L'endemà és Nadal i sol

haver més de dues cares llargues.

El dia en què els Nadals i Nadales fan festa va nèixer el Bonjesús. És un dia de reunió familiar, un bon dinar a taula i a balquena, ja ens posarem a règim l'any que ve. No totes les famílies es reuneixen el dia de Nadal, algunes ho fan per sant Esteve, o un dia a casa de l'home i l'altre a casa de la dona.

Aquests són dies que passen volant, els joves no tenen temps de fer res de l'escola, les mares es queixen que entre dinars i rentar roba el temps els fuig de les mans, els pares fan de pares, ni una cosa ni l'altra, i als padrins i padrines la sang els va a mil. Ara vénen dies de recuperació per enllaçar amb la nit de cap d'any. Recuperació entre cometes ("..."), o sigui entre cometes. Els de l'esplai amb la preparació de les carrosses no saben d'on han de treure el temps, el mateix els passa als de la comissió de reis.

El dia 28 toca rebre els innocents. Per aquí en desfilen poques d'innocentades. A altres pobles els quintos o colles de joves en soles fer de grosses. A Montuiri va ser sonada la que feren els quintos amb un corral d'animals davant l'ajuntament i a Maria varen pintar els bancs de la plaça de diferents colors.

El dia 29 la família comença a tremolar, vénen els patges de ses Majestats els Reis d'Orient. L'esplai i la comissió de reis no han aturat durant les festes per poder tenir a punt l'arribada dels patges reials. Nins i pares mentres esperen observen les actuacions que tenen preparades els nins de l'escola. L'ansietat és tal que quan arriben els tres enviats reials l'histerisme infantil es converteix en col·lectiu i el "Cine" esclata de renou i emocions.

Missatge dels Patges Reials:

Bon vespre a tots i a totes, padrins, padrines, pares, mares, nins i nines.

Els tres Patges d'Orient hem vingut un any més a Llubí. Som aquí en nom dels tres Reis d'Orient. Venim a rebre les vostres comandes i a dur-vos el missatge que Ses Majestats en Melsion, en Gaspar i en Baltasar us volen fer arribar. Un missatge adreçat, sobretot, als més majors que són els que més influeixen en les decisions dels nins i nines. Els tres Reis d'Orient us envien un missatge de PAU i SOLIDARITAT. Un missatge que no voldríem que es convertís en paper mullat o en simples paraules sense sentit. O com els de la televisió i les publicitats en els quals hi veim constantment juguetes desastroses, pel·lícules que només fan consumir, pepes infernals. On arribarem? Hem arribat al punt que els nostres nins no tenen ni tendran imaginació, visca la imaginació!!! Els vostres fills es mereixen qualque cosa millor.

Sou els pares i les mares els que amb l'exemple, amb el fer a fer de cada dia heu de criar els fills. Penseu amb els nins del Sahara, del Zaire, del Burundi.... A tots aquests països i a tants i tants de llocs no tenen una festa com aquesta. Tan de bo sigui per pocs anys. Si vosaltres pares i mares actuaeu justament, amb harmonia amb la natura, amb llibertat, amb actituds de pau i tolerància, d'una manera humana serà el millor missatge que podreu enviar als vostres fills.

Arribarà una dia que el cel i la terra s'abraçaran davant l'atenta mirada d'un món feliç.

Molts d'anys a tots i a totes.

Llavors els patges reben pacientment les comandes i les cartes dels nins i nines per fer-les arribar a ses Majestats. Amb l'obligada pregunta per part del patge als nins de "has fet bonda enguany?" els nins ja saben si els duran molts de regals o no. Mentres, els pares volen immortalitzar el moment amb un allau de fotografies que no atura fins l'adéu dels missatgers. Finalment els criats dels reis parteixen cap a Orient amb les saques plenes de comandes perquè els reis sàpiguen quines joguines han de repartir.

Dia 31, el que feia 366, se celebrava a Ciutat (més que a cap altre lloc) la Festa de l'Estandard. Bon dia va triar el Rei en Jaume per arribar a Mallorca, justament el mateix dia que tothom va de bòlit per preparar el darrer sopar de l'any. És una dia de coes a supermercats i a tendes, de gastar, gastar i gastar, d'anar amunt i avall, de perdre un dia amb els amics per passar una nit que ha de ser màgica a la força, en la qual obligatòriament tothom s'ho ha de passar bé (moltes vegades nomes ens en fan ganes).

S'ha de sopar entre les 21'30 i les 22 h. per poder arribar a la Plaça abans que no comencin a tocar les campanades. Pel sopar no s'escatima res: bon menjar, vi, vi, vi, cava, cava, xampany. Qui vulgui esquitjar que en dugui de ca seva. E les 23'30 s'ha d'haver acabat el sopar i tothom amb una rialla d'orella a orella cap a la Plaça. Alguns ja hi arriben desfressats i ben armats amb el cava i el raïm. D'altres, per oblit, cerquen dotze grams desesperadament o simplement per por a tenir un mal any. Ha tocat la darrera campanada, de sobte esclata una pluja espumosa i una alegria desmesurada que culmina amb una farsa besada col·lectiva. Primer de tot i per seguir amb la tradició s'ha de fer la primera de l'any, després el Pub obre les portes, música a fons i bosses sorpresa per a tothom. Qui ja estava mig transformat es transforma del tot i els qui no comencen a decaure en aquesta nit boja d'alcohol i broma. És una nit matinalada en què passa de tot i molt, coses que no es poden contar, s'ha de veure.

Ben normal és que els pares no coneguin el seus fills quan s'aixequen o a l'inversa. Durant un temps (segons la nit) tot és insuportable, el mínim renou

Lletra de la Sibil·la:

Lo jorn del judici
parrà qui haurà fet servici.
Jesucrist Rei Universal,
home i ver Déu eternal,
del cel vendrà per a jutjar
i a cada u lo just darà.

Gran foc del cel davallarà,
mars, fonts i rius, tot cremarà.
Los peixos donaran grans crits
perdent los naturals delits.

Ans del judici l'Antierist vendrà
i a tot lo món turment darà,
i se farà com Déu servir
i a qui no el crega farà morir.

Lo seu regnat serà molt breu;
en aquells temps sots poder seu
moriran màrtirs tots a un lloc
aquells dos sants Elies i Enoc.

Lo cel perdrà la claretat
mostrant-se fosc i entelat,
la lluna no darà claror
i tot lo món serà tristor.

Als mals dirà molt agrament:
-Anau, malcits, en el turment!
Anau-vos-ne en el foc etern
amb vostron príncep de l'infern!

Als bons dirà: -Fills meus, veniu!,
benaventurats posseïu
el regne que us he aparellat
des que lo món va ser creat.

Oh humil verge! Vos qui heu parit
Jesús infant aquesta nit,
a vostron Fill vullau pregar
que de l'infern vulla'ns lliurar.

Lo jorn del judici
parrà qui haurà fet servici.

INFORMACIÓ

molesta... bona manera de començar l'any.

El 5 de gener els protagonistes són els més petits de la casa, el dia se'ls fa curt. La cavalcada d'enguany va ser més esperada que mai. Els reis varen arribar amb sis patges. Tots amb vestit nou lluien molt davant la resta de la cavalcada. Això sí, sabem que tengueren mala mar i és per aquest motiu que arribaren una hora tard de la prevista. En aquesta ocasió a més de la volta habitual fins a l'Església en Melsion, en Baltasar i en Gaspar juntament amb els seus dos respectius pages varen arribar a l'Ajuntament a saludar les autoritats municipals. Des de l'Ajuntament varen llegir un missatge adreçat a tots els llubiners i llubineres.

Missatge Reial:

Estimats llubiners.

Un any més hem vingut aquí per a sembrar, tant com ens sigui possible, l'alegria en els vostres cors i en el de l'infant Jesús.

El camí ha estat molt llarg però amb l'ajuda de l'estrella, que ens guia en tot moment, hem arribat fins aquí.

Encara que estam molt cansats de tantes pluges i tempestes, de vagar dia i nit i de patir fred a la muntanya i calor al desert, només arribar i veure els somriures en els vostres rostres ens descansa sense mesura i ens dona forces per a repartir tots els regals que vos duim d'Orient.

Desitjam que els nostres regals us facin feliços i que tot l'AMOR i tota la PAU que us portam sigui suficient per evitar tot tipus de guerra i de fam.

Vos agraïm de tot cor aquesta càlida rebuda i esperam que disfruteu aquests regals amb què vos obsequiam.

Acabat el protocol fou quan començà la feina de bon de veres, repartir els regals casa per casa. Cap al lot va quedar sense regal, és clar, el regal segon el comportament. Com sempre i era d'esperar, la repartida va acabar al Carrer Fàbrica, a can Baltasar, on hi havia menjat pels convidats i perquè tota la comitiva reial recuperàs forces per seguir el camí cap un altre poble.

CONCURS DE BETLEMS

En Pere Joan més alegre que unes pasqües

Organitzat per l'AMPA del col·legi públic Duran Estrany va tenir lloc a les passades festes de Nadal el ja tradicional concurs de betlems. Com a nota negativa cal destacar la incompareixença de cap membre del consistori llubiner, tot i estar avisats. El guanyador de la categoria dels més petits fou en Pere Joan Gelabert Torrens; la guanyadora, en aquest cas dels participants de primer i segon fou na Magdalena Antònia Campaner Gelabert; en Llorenç Amengual Torrens fou el guanyador de la categoria dels de tercer i quart amb un betlem ple de llepolies i na Catalina Perelló Alomar fou la guanyadora, amb un original betlem de closques d'ou, de la categoria dels més grans.

Enhorabona als guanyadors i a tots els participants!

Enguany no mancaren els obsequis

FOGUERONS I SANT ANTONI.

Dia desset de gener trobam la vostra diada, amb la capella emmurtada corregudes pes carrer

Però el Club d'Esplai es va avançar a sant Antoni i ells varen ser els que encetaren els foguerons. El dissabte 11 "es Turó" va aprofitar el ninot de neu que anava amb la cavalcada dels reis per fer el primer fogueró de l'any. Nins i nines, pares i mares festejaren la cremada del ninot de neu amb un bon sopar, el que cadascú duia, pa i taleca.

Evidentment, el 17 de gener és sant Antoni, i la vigília és festa sonada a sa Pobla i a Muro. A Llublí s'ha perdut la tradició de fer foguerons per la revetlla de sant Antoni, tanmateix tothom parteix cap a sa Pobla, on s'hi concentra una gran quantitat de gent. Fins i tot tanta gent que ja s'ha perdut l'esperit de san Antoni.

Sant Antoni és un bon sant i qui té un dobler, lo hi dóna, perquè mos guard s'animal tant si és de pèl com de ploma.

... i el dia de sant Antoni es fan les beneïdes. A sa Pobla, a Muro i a altres pobles es varen suspendre a causa del mal temps. Amb les de Llublí no hi va haver cap problema i cans, moixos, cavalls i animals de ploma foren els protagonistes, a més de la tercera edat que també va passar per davant don Joan per ser beneïda. Enguany hi va haver obsequi pels participants i els regidors foren els encarregats de repartir-los.

Devers les 20 h. al carrer de Sineu s'encengué el fogueró de n'Antònia "Pollencina" i en Xesc de "ca sa Rectora". A la torrada hi havia tota la família de son Torrens entre d'altres convidats. A més de la menja habitual, el ron cremat va servir per a brufar n'Antònia.

El dissabte 18 va ser n'Antònia "Pates" la que va convidar tot el poble a sopar. La festa va estar animada per en Paco Sánchez que amb les seves cançons d'aferrat va fer ballar el bar sa Plaça.

El 25 de gener els veïns del final del Carrer dels Traginers varen fer un fogueró per commemorar el Sant dels Animals. Aquest grup de veïns mai falta a la cita santantoniera.

El darrer dia de gener el PSM-NM de Llublí davant el centre parroquial devers les 20'30 h. va encendre el seu fogueró. Tot seguit en Biel Alomar "Coves" va explicar als assistents les actuacions i proposes dutes a terme pel seu grup a l'Ajuntament durant l'any 1996. Defora el fogueró ja tenia caliu per començar a sopar i així ho feren els simpatitzants i no simpatitzants del PSM. Durant la torrada la colla de xeremiers formada per en Toni Contestí (regidor del PSM) i en Joan Florit (de Sencelles) varen animar amb el bonic so estrident. La ximbomba i les cançons de picat cantades per l'amo en Guillem "Coves", Madò "Canyareta", madò "Coves" i els altres que s'animaren allargaren la festa perquè en gaudissin tots. El Ron Negrita canviat per Ron Negro fou el punt dolç per acabar d'enllepolir la nit. Un poc més tard, encara, dins el pub en Joan Florit es va animar i va fer una exhibició de les seves dots en tocar el tambor i el flabiol.

Som el primer de febrer, un nou mes i la primera trobada dels quintos'97 amb el poble. Què cal dir de la festa dels quintos? El seu fogueró està destinat a fer doblers i que els quintos, familiars i assistents beguin el màxim possible. La gent llubiner, enguany acompanyada de molta gent de fora, mai defrauda en aquests events. Els quintos per un dia obriren les portes d'es Garbell, pot ser premonició que algú el tornarà obrir?

DIA DE LA NO-VIOLÈNCIA I LA PAU

N'Esteve estava sorprès. De què?

El passat 31 de gener, com ja és costum des de fa un bon grapat d'anys, els alumnes i professors del col·legi públic Duran-Estrany celebraren el dia de la No-Violència i la Pau.

Els mestres i alumnes es dirigiren a la plaça de l'Església, lloc on cantaren tot un seguit de cançons.

A més a més realitzaren tot un seguit d'activitats per a commemorar aquest dia tan entranyable i a vegades tan oblidat. Ens hagués agradat reproduir totes les poesies que tot un seguit d'alumnes realitzaren, però la manca d'espai ens ho ha impedit. Vet aquí una mostra d'unes quantes:

Jo tenc intenció
d'acabar amb la guerra,
però només és una il·lusió
que hi hagi Pau en la Terra.
(Maria Antònia Cantallops)

Èfrica és un país,
però no un paradís.
(Maria Rosa Ribas Perelló)

Avui és el dia de la Pau
tots heu d'estar contents
heu de ser ben valents
sense violència, lluitau!
(Margalida Pons Ramis)

Si tu vols matar i lluitar

mai no podràs estimar.
(Maria Magdalena Torrens)

Per salvar la Terra
tots ens hem d'estimar,
també els drets respectar
i cridar, no a la guerra!
(Margalida Eva Serra Alnebring)

Hem d'aturar la guerra
d'aquests que tenen la intenció
de matar amb molta il·lusió
i destrossar tota la terra.
(Antònia Piña)

Disfruta de la vida
que no hi ha cosa més bonica.
(Miquel Èngel Capó)

No hi hauria d'haver guerra
a cap lloc de la Terra.
(Adrià Barbero)

Tothom té dret a viure
i a la cara dur un somriure.
(Sònia Kreibich)

Jo no vull cap míssil
per fer cap guerra civil.
(Jaume David Llompart)

A tothom li agrada viure
i el seu món respectar,
perquè tots poguem somriure
a ningú hem de matar.
(Joan Torrens)

Tots es moren per la guerra
en aquesta cruel Terra.
(Joana Francisca Martf)

CONVENI DE L'APFM AMB EL CIM

El passat mes de desembre se signà a la seu del Consell Insular de Mallorca el conveni de Presidència del CIM amb l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. Hi eren presents, per part del CIM, la presidenta senyora Maria Antònia Munar i, per part de l'APFM, el president Miquel Company i el secretari Jaume Taberner.

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

(Llubí, 14 de març de 1997)

NAIXEMENTS:

Caterina Rosselló Jaume, dia 31 de desembre de 1996
Francisca Maria Gelabert Torrens, dia 2 de gener de 1997
Damià Perelló Llabrés, dia 30 de gener de 1997
Francisca Maria Llabrés Llompart, dia 13 de febrer de 1997

MATRIMONIS:

Bartomeu Perelló Bennàssar amb Antònia Llompart Munar, dia 15 de febrer de 1997.
Nadal Cardell Perelló amb Joana Maria Alomar Torrens, dia 22 de febrer de 1997.
Miquel Llompart Alomar amb Isabel Quetglas Llabrés, dia 8 de març de 1997.

DEFUNCIONS:

Margalida Sabater Serra, dia 4 de gener de 1997
Francesc Bauzà Gelabert, dia 14 de gener de 1997
Amanda Salas Portela, dia 23 de febrer de 1997
Juan José Alfonso Contreras, dia 28 de febrer de 1997
Antònia Martorell Alomar, dia 25 de gener de 1997
Miquel Perelló Mateu, dia 14 de febrer de 1997
Catalina Munar Alomar, dia 19 de febrer de 1997
Sebastià Perelló Galmés, dia 1 de març de 1997
Maria Quetglas Gelabert, dia 11 de març de 1997

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

DARRERS DIES

CARNESTOLTES

Carnestoltes era el darrer dia que es podia menjar carn abans de començar la quaresma; o sia el diumenge, dilluns i dimarts abans de dimecres de cendra, exclosos els que gaudien del privilegi de la butlla pontifical. De fet, però, les butlles de carnaval ja començaven per Sant Antoni i Sant Sebastià, que a la comarca solia ésser festa de la Mare de Déu Candelera que, pocs dies després, tornava enllaçar amb el dijous llarder...

"Demà és es dijous llarder,
qui sap el tornarà veure,
si vols que te pagui es beure
ana-m'hi, an es celler".

El dijous llarder a la tarda era l'assaig de la gran rua, en la que menestrals i camperols lluïen les disfresses més enginyoses dintre de la senzillesa que els era propi. A la nit, i a locals tancats, tenien lloc els balls de jotes, boleros, copeos i mateixes, on els promesos obsequiaven a llurs promeses amb macades de bons confits i caramels i rulles de paperins. I si els obsequis eren acceptats, resultava una gran victòria per a cada promès, un aval de confiança davant els pares d'ella i la família.

A la matinada del darrer dia de carnaval, els verros de bon corral solien fer les seves gràcies enmig de la Plaça. Avui, però, els verros s'han convertit en ases que, després de bramar dues o tres hores, hi buiden les sobrances etliques que el fetge no ha pogut eliminar per excés de "cubatas".

L'endemà dimecres de cendra, a missa d'auba, tothom a purgar els pecats i a començar el llarg dejuni quaresmal. Avui, en canvi, ja no hi ha dejunis i el carnestoltes dura tot l'any.

Biel Frontera

(Del Diario de Mallorca, 12-2-1994)

Pujem al tren xu-xu-a xu-xu-a!

"ES SIURELL".

Xucu-xucu-xuc xucu-xucu-xucu xucu-xucu-xuc ha arribat el tren, ha arribat el tren i és a la Plaça, allà tot sol. No hi ha revisors, no hi ha tiqueters, és un tren estrany a la Plaça. Des del migdia és allà so-

let, ningú hi puja, ningú baixa i tampoc pareix que hagi de partir a cap banda. El tren no pita, no diu res, no parla, no gemega. El sol es comença a pondre i el tren no es mou. Arribarà la nit i no sabrà cap on partir, arribarà la nit i es sentirà fred i perdut. Ha arribat la nit i el tren, immòbil, espera algun desenllaç? segur que no, ell sap el que es fa. Per qualche cosa és aquí on és. Què fa un tren tot sol en una plaça tota sola, d'un poble tot sol?

Ooooohhh que bé, algú li vol mostrar el camí!!! És una llum, aaaii!!! és una llum calenta, aaaii quin mal!!! Segur que algú li vol mostrar el camí? El trenet comença xucu-xucu-xuc xucu-xucu-xucu xucu-xucu-xuc. A la fi parteix el tren. Crec que ha emprès un viatge sense retorn, és un viatge pres per les flames. El seu destí és per amunt, cap els costats, mesclant-se amb la gent, amb els seus. El tren ja es partit per no tornar mai més. Adéu tren preciós, adéu.

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

SA TAPERERA

BAR - RESTAURANT

CUINA MALLORQUINA

CARN TORRADA

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llubí
Tel.: 52 21 95

“SA RUA”

L'Escola, sense faltar cap any a la seva cita, s'encarrega que la Rua pels més petits, la Rueta, es passegi pels carrers del nostre poble. Cada curs prepara una desfressa en comú i tots surten plens d'alegria a passejar la descarada desvergonyaa dels darrers dies.

No eren 101 però poc hi faltà

Quina calorada!

Els de ca na Munara enguany varen tenir indecisos a tot el poble. Es deia que no hi hauria ni Siurell ni Rua. Davant aquesta incertesa ningú s'animava a començar la seva desfressa. Finalment es va aclarir l'assumpte i tothom va saber que hi hauria Rua i Siurell. Encara que fos tard per començar a fer una cosa ben polida, alguns s'engrescaren. La Rua d'enguany pareixia un poc falta d'idees, segurament molt influenciada per la inseguretad. Així, encara que no fos molt vistosa quan a vestuaris, transformacions, carrosses, etc no hi va faltar la bulla que cada any l'acompanya. L'alcohol, per sort o per desgràcia és un ingredient que està afegit a la nostra Rua de per si. O sigui que la Rua no seria la Rua sense una pomadeta o qualsevol altra licor estimulant. Per ventura no calen estimulants de cap tipus per animar una festa, segurament que no. Però la nostra Rua és així i tothom va més alegre que unes castenyetes, la deshinibició és tal que és la causant de que la volta sigui animada i no caigui en la rutina de la desfilada avorrida.

El seu lema: EN POSAM MÉS QUE NO EN POSAREN (d'asfalt)

La volta en món en vuitanta dies?

INFORMACIÓ

Enguany hi va haver un petit canvi i al final de la volta no es varen donar els premis a les desfresses. Va ser a l'habitual ball on es varen donar els premis, en metàl·lic i en botelles de cava. Abans i després dels premis la música, amb cançons de sempre i d'ara, va animar la mescladissa de gent diversa i rares en els seus moviments de cames i de braços. El ball es va acabar quan els senyors balladors i els senyors posadors de discs ja estaven fins els nassos d'un dia tan llarg. Una dia que comença de ben dematí per acabar de posar els punts i les comes a les desfresses i que després de la berenada del matí, el

Nova competència al taxi: modern, còmode, i sofisticat

L'originalitat al poder

dinar, la volta, el sopar, el ball i tot el que hi volgueu afegir, acaba per destrossar a qualsevol. Tot això acompanyat de rialles, d'amistat entre les colles i desfresses i amb la gent abeurada abastament. Ara només heu de pensar de què us heu de desfressar l'any que ve.

Els "Warriors" llubiners?

Els vikings repoblaren i conquistaren amb èxit Llubí

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5
Tel. i Fax: 52 22 37

30.000 m3 DIARIS CAP A PALMA I CALVIÀ.

El Govern Balear va reanudar les extraccions de l'Aqüífer Llubí-Muro a finals del passat mes de febrer. De les quatre bombes en varen entrar en funcionament dues. La feina d'aquestes dues bombes suposa unes extraccions de 30.000 m3 diaris.

Per un moment totes les reivindicacions i mobilitzacions del poble de Llubí varen quedar en un no res. La irresponsabilitat dels qui precisament a l'hora de les mobilitzacions quedaren totalment estàtics, ha fet que després d'un any de la celebració de l'assemblea per a constituir la Comunitat d'Usuaris de l'Aqüífer Llubí-Muro, aquesta, encara no tengui una figura legal que la representi. D'aquesta manera la Comunitat d'Usuaris de l'Aqüífer Llubí-Muro no està legalment constituïda. A l'hora de formalitzar-se legalment i de presentar els documents oportuns no va aparèixer l'acte fundacional, un document necessari per a la seva constitució. Davant aquest fet la Junta d'Aigües no va poder reconèixer la Comunitat com a tal.

L'Ajuntament de Llubí es feia càrrec de guardar els arxius de la Comunitat d'Usuaris de l'Aqüífer, de garantir que l'esforç de moltes persones de Llubí tengué a la fi un fruit. L'acte fundacional no va sortir a la llum, més temps d'espera, inseguretats i d'estar massa fermats a les decisions del Govern Balear. Gràcies que en Damià Perelló "des Forn" conservava el borrador de l'acte, se'n va poder redactar un altre.

És en la primavera, quan els pagesos comencen a regar i s'extreu gran quantitat d'aigua. Per això calen extrems precaucions perquè si no es produeixen més pluges l'extracció pot arribar a ser un perill. Esperam que quan surti aquest article la Comunitat d'Usuaris ja pugui exercir la força que li dona la llei.

Xeremiers, Energeia i Al-Mayurqa amb els Grans Llacs

SOLIDARITAT AMB ELS GRANS LLACS

La Revista Udol i "Es Turó" organitzaren un concert per a recaptar doblers per a la Zona dels Grans Llacs. El dia 22 de febrer varen actuar al Casal de Cultura els grups Al-Mayurqa, Energeia i el grup de xeremiers d'en Toni Contestí. Al principi de la vetlada dues al.lotes en representació d'Apotecaris sense Fronteres i d'Apotecaris Solidaris varen fer un petit

parlament per explicar el motiu de l'encontre i els projectes que duen a terme aquestes ONGs a la Zona dels Grans Llacs. Es varen recaptar 55.500 pessetes, els doblers varen ser entregats a aquestes dues ONGs perquè les invertixin en els seus projectes. Des d'aquí donam les gràcies a tota la gent que va fer possible aquest acte.

SUBVENCIONS PER AL FOMENT DE L'OCUPACIÓ I AJUDES PER A JUBILACIONS ANTICIPADES.

L'ordre del Conseller de Treball i Formació del 4 de desembre de 1996, convoca subvencions en matèria de foment de l'ocupació i ajudes per a jubilacions anticipades. L'àmbit d'aplicació correspon als següents programes:

SUPORT A L'OCUPACIÓ EN COOPERATIVES I S.A.L.

Les subvencions en aquestes empreses es concedeixen per:

- Assistència tècnica: contractació de direccions generals, gerents, tècnics o altres modalitats.
- Subvenció financera: subvenció de fins a 6 punts de l'interès del préstec acordat amb una entitat bancària que hagi subscrit conveni amb el Ministeri de Treball.
- Subvenció per renda de subsistència, subvencions fins a 500.000 pts. per a desocupats que adquireixin la condició de soci d'una cooperativa o S.A.L.
- Ajudes excepcionals: per a cooperatives de treball associat de nova creació constituïdes per joves menors de 25 anys. Cooperatives d'ensenyament previ conveni amb el MEC.
- Subvencions per a la formació i el foment del cooperativisme i l'economia social.

PROMOCIÓ DE L'OCUPACIÓ AUTÒNOMA.

- Subvenció financera i renda de subsistència en les mateixes condicions abans esmentades. És essencial no haver-se donat d'alta com autònom abans de sol·licitar la subvenció.

INTEGRACIÓ SOCIAL DE MINUSVÀLIDS EN CENTRES ESPECIALS D'OCUPACIÓ I TREBALL AUTÒNOM.

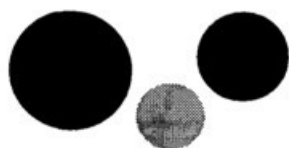
- Subvencions per a accions que ajudin a posar en marxa projectes generadors d'ocupació o de caràcter innovador.
- Subvencions pel manteniment de llocs de feina.
- Subvencions per constituir-se com a treballadors autònoms.

AJUDES PRÈVIES A LA JUBILACIÓ ORDINÀRIA EN EL SISTEMA DE LA SEGURETAT SOCIAL A TREBALLADORS AFECTATS PER PROCESSOS DE REESTRUCTURACIÓ D'EMPRESSES.

Ca Na Rectoreta

Perruqueria home i dona

Carrer Traginers, 14 • Tel.: 52 25 76 • Llubí 07430

PERELLÓ AUTOESCUELA

Bisbe Llompart, 111 - Entlp.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

CONSTRUCCIONS DE PEDRA I MARGERS, S.L.

COPEMA Margers

TREBALLS DE PEDRA EN GENERAL
COL·LOCACIÓ DE BARRES I REIXATS
RESTAURACIÓ DE CASES
CONSTRUCCIÓ EN GENERAL

C/. Sa Carretera, 89
07430 LLUBÍ - Mallorca

Tels.: Jaume 55 22 43
Mòbils 908 53 78 61
907 86 85 42

II JORNADES D'ESTUDIS LOCALS

Els dies 14 i 16 de març varen tenir lloc a Porreres les II Jornades d'Estudis Locals de la Mancomunitat Pla de Mallorca. L'objectiu de les jornades és el de donar a conèixer aspectes històrics com d'actualitat sobre els pobles que integren la Mancomunitat. Al mateix temps que serveix per intercanviar l'estudi i el debat sobre la comarca.

En total es varen inscriure una vintena de comunicacions que abasten temes de caire històric, artístic, arqueològic, filològic, musical i turístic. A més del debat dels temes plantejats, es programaren diferents activitats de les que cal destacar un recorregut cultural per la Vila de Porreres.

De totes les comunicacions presentades tres varen fer referència a Llubí. Els autors d'aquestes varen ser en Biel Alomar i Serra de "can Coves", en Toni Mas i Forners (de Santa Margalida) i en Guillem Barceló i Ramis. A continuació us mostrarem un resum, fet pels mateixos autors, de cada una de les tres comunicacions.

En Gabriel Alomar i Serra de "can Coves" es prou conegut entre els nostres veïns. A més de regidor de l'Ajuntament dels nacionalistes de Mallorca, en Biel és un estudiós de la història del nostre poble. A la passada revista ja va col·laborar amb el número especial sobre l'Ermita amb un resum de la seva història. L'any passat en Biel Alomar també va participar en les Primeres Jornades d'Estudis Locals celebrades a Sineu. La comunicació que va presentar fou sobre un tema molt d'actualitat ara mateix, va ser sobre la immigració d'estrangers a Mallorca. El títol de la comunicació d'enguany va ser:

EL CULTIU DE LA VINYA AL MUNICIPI DE LLUBÍ ENTRE 1879 I 1891 A PARTIR DELS DOCUMENTS REMESOS A LA "COMISIÓ PROVINCIAL EN DEFENSA CONTRA LA FILOXERA".

A la present comunicació ens proposam analitzar part d'un expedient que recull tota la documentació produïda per l'Ajuntament de Llubí entre 1879 i 1891, precisament l'any previ a l'arribada de la fil·loxera al nostre terme municipal.

Es tracta majoritàriament de llistats de propietaris d'explotacions de vinya amb l'extensió dedicada a aquest cultiu i la seva evolució i situació al llarg del període abans esmentat, així com la taxa que havien de desemborsar els propietaris.

Tota aquesta documentació respon a les exigències fetes per la "Comisión Provincial en Defensa contra la Filoxera" creada a Mallorca com a conseqüència de la "Ley de defensa contra la filoxera" de 1878 i que depenia de la Diputació Provincial.

En Toni Mas també és prou conegut en segons quins sectors llubiners. Sempre el poden trobar al campus de la Universitat ple de pape-rassa, carregat de feina pendent per fer. En Toni és un entès en la història de la pagesia i un autèntic paleògraf. Ha "mamat" de bon de veres la ingrata feina de les rates (de bon rotllo) d'arxiu. El títol de la seva comunicació fou:

PROMOCIÓ I PROTECCIÓ DEL CONREU DE LA VINYA A COMENÇAMENTS DEL SEGLE XVI: L'EXEMPLE DE SANTA MARGALIDA I MURO (MARIA DE LA SALUT I LLUBÍ).

En aquesta comunicació s'estudien els mitjans adoptats per les universitats de Santa Margalida i Muro per fomentar i protegir el conreu de

la vinya als seus respectius termes a començaments del segle XVI. La inclusió d'aquests àmbits territorials en aquestes jornades es justifica pel fet que aquests municipis abastaven els actuals termes de Maria i Llubí. En el cas de Muro (Llubí), la universitat pretenia protegir la vinya existent reglamentant l'accés a les terres que hi fossen dedicades, en el cas de la universitat de Santa Margalida (Maria de la Salut), el que es pretenia era fomentar el conreu de la vinya mitjançant la reducció de la renda percebuda pels senyors feudals i el tant per cent de la venda que suposava el lluíisme.

La comunicació de Guillem Barceló i Ramis també versava sobre el tema de la vinya a Llubí. La comunicació es titula:

EL CULTIU DE LA VINYA EN EL TERME DE LLUBÍ A FINALS DEL S. XVI I INICIS DEL S. XVII.

El que pretenem amb aquesta comunicació és, a partir d'una aproximació a l'estudi de la propietat en el terme de Llubí a finals del segle XVI, entreveure la incidència que tingueren els canvis que es produïren entorn de la possessió i estructura de la terra en la diversificació de cultius, i en concret en el desenvolupament del conreu de la vinya en aquesta zona.

Cal dir que la zona objecte d'estudi no abarca tot el que avui dia seria el terme municipal de Llubí, sinó tan sols la porció de l'antic juz islàmic de Muro que en el repartiment del Compte d'Empúries cedí a l'abat de Sant Feliu de Guíxols. És a dir, el nostre estudi comprèn les terres de Castellubí i de gran part de l'anomenada Serra de Muro, que seria gairebé tot el que avui és Llubí, exceptuant unes quantes possessions (Binifalet, l'Alqueria Blanca...).

Les fonts en les quals hem basat aquest estudi són bàsicament dues: per una banda, els estims de Muro de 1578, dels quals hem separat les terres en alou de l'abat de Sant Feliu de Guíxols, i per altra, les capbreuacions realitzades en aquesta porció en tres etapes diferents (1589-91, 1615-16 i 1637-39), de les quals hem aconseguit dades de caràcter qualitatiu, com ara l'extensió d'algunes possessions que als estims no hi figura, els establiments de trossos de terres realitzats durant aquests anys, i el tipus de cultiu existent en cadascun d'ells.

GRUES CA'N RIERA

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBÍ

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

**CENTRE D'INTERVENCIÓ CONDUCTUAL
GABINET DE PSICOLOGIA**

↕

MAGDALENA OLIVER LLOMPART

ψ Psicòloga ψ

↕

- Ansietat, estrès, fòbies i pors.
- Depressió. Obsessions.
- Dificultats de relació interpersonal. Timidesa.
- Agressivitat.
- Sexologia. Teràpia de parella.
- Tics. Hàbits nerviosos, conductes addictives (tabaquisme, alcoholisme, joc). Trastorns del llenguatge.
- Enuresi.
- Trastorns de l'alimentació. Anorèxia. Obesitat. Bulímia.
- Trastorns de conducta a la infància i l'adolescència.
- Fracàs i problemes escolars.
- Retard mental.

C/ Reina Esclaramunda, Núm. 5, 3^a-A
07003 - Ciutat de Mallorca

☎ 71 93 10

PER CORREU ENS ASSABENTAM...

- de l'exposició que va tenir lloc al Monestir de la Puríssima Concepció de Palma sobre els betlems de les Caputxines. Va tenir lloc del dia 19 de desembre de 1996 al dia 20 de gener de 1997.
- de la publicació del butlletí núm. 6 de l'INFORMARCA. Destaca un article d'una nova entitat: l'Associació per a la defensa dels itineraris de Mallorca (ADIM).
- dels resultats econòmics de "SA NOSTRA". En el 1997 pensen contribuir en mil milions de pessetes per a protegir i defensar la natura de les Balears i el seu territori, per fer arribar la cultura a tots els indrets de les nostres illes, per a manifestacions artístiques de tota índole...
- de l'exposició d'Esperança Mestre i Miquel López Crespí al centre cultural Es Cavallets de sa Pobla. Els poemes de López Crespí al seu llibre **Planisferi de mars i distàncies** suposaren la base de partida de les creacions plàstiques de la felanitxera Esperança Mestre per aquesta exposició. **Al-Mayurqa** inaugura l'exposició amb un recital el passat 10 de gener.
- del cicle "**Fortunio Bonanova**" de cinema que tingué lloc al Teatre Principal de Palma entre el gener i febrer. Fortunio Bonanova fou un cantant, actor i director i productor mallorquí que aconseguí escriure el seu nom amb lletres d'or a Hollywood, on treballà a les ordres i a la vora de gent tan important com **John Ford, Orson Welles, Gary Cooper, Ingrid Bergman...**
- de l'onzena temporada d'òpera del Consell Insular de Ma-

- llorca. Enguany podrem gaudir d'obres de **Verdi i Mozart** entre d'altres.
- de la publicació del butlletí informatiu núm. 2 de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear.
- de la inauguració de l'exposició **Proposta d'Orient, 14 artistes coreans** que va tenir lloc al Casal Sollerí de Palma el passat divendres 14 de febrer.
- de la primera convocatòria dels **Premis Literaris Vila de Lloseta**. A aquests premis, organitzats per l'Ajuntament de Lloseta, s'hi pot prendre part en la modalitat de narració curta i poesia.
- de l'acte oficial que tingué lloc al Parlament el passat 1 de març amb motiu de l'aniversari de l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.
- de la publicació del llibre del col·lectiu Teranyines de Sant Joan **Els malnoms de Sant Joan. Segles XIV-XX**. En són autors Francesc Canuto, Josep Estelrich, Joan Font, Joan Moratins i Mateu Sastre.
- del **IX Certamen de fotografia "FENT CARRERANY"** de Maria de la Salut. El termini d'admissió dels treballs finalitza el dia 19 d'abril. Si voleu més informació posau-vos en contacte amb l'equip de redacció.
- de la quarta campanya de recollida de llaunes **No la llancis**, organitzada per la Fundació Pime Balears. La fundació Deixalles repartirà entre Càritas i Amadip 10 pessetes per cada llauna que se'ls porti. L'Associació de Premsa Forana de Mallorca participa i col·labora en aquesta campanya.

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Derelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
 Tel. 88 11 42 / 88 11 59
 Sant Feliu, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

FORN

Especialitat en: tartes de boda,
comunions, batiments... ensaimades i
gran assortiment en pastisseria
 Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubi

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

- Productes químics
- Accessoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
 Tel. 85 70 78
 07430 LLUBÍ

• F I N S A L 1 5 D ' A B R I L 1 9 9 7 •

PATROCINEM:

Consell Insular de Mallorca

Comissió de Benestar Social
Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori

ORGANITZA:

PIME BALEARNS

"SANO STRA"

FUNDACIÓ
"DEIXALLES"

REPARTIRÀ ENTRE CÀRITAS I AMADIP
10 PESSETES
PER CADA LLAUNA BUIDA QUE TU ENS PORTIS

a "DEIXALLES", Camí de Salard, 63 - Palma, de dilluns a divendres, de 9 h. a 13 h. i de 16 h. a 19 h.

IMPORTANT: Les llaunes han de ser, necessàriament, de begudes

C O L · L A B O R E N

UDEL

APROVATS ELS PRESSUPOSTS PER AL 1997

Durant aquests dos darrers mesos s'han celebrat quatre sessions plenàries, dues d'ordinàries i dues amb caràcter extraordinari. Destacar la sessió plenària del mes de gener, una sessió que es va interrompre quan s'havia d'iniciar el punt dels pres i preguntes. Pareix ésser que el partit de futbol d'aquell dia (es disputava un Barça-Madrid de copa del Rei) fou el causant perquè la batlessa, afèrrima seguidora blaugrana, proposàs tractar aquest punt en una altra sessió de caràcter extraordinari.

Ple ordinari (30 de gener)

En aquesta sessió i a instància del grup municipal del PSM, el ple aprovà per unanimitat realitzar una convocatòria pública amb la finalitat d'involucrar el màxim de ciutadans i ciutadanes de Llubí en els projectes que es pensen dur endavant dins el Pla Mirall del Govern balear.

Una vegada acabat l'exercici del 1996 i veient que no s'havien fet públiques les diferents subvencions a les entitats esportives i culturals del poble, el PSM presentà una moció, aprovada pel Consistori, per la qual l'Ajuntament es comprometia a gestionar la concessió de subvencions i a destinar a les diferents entitats que no havien rebut cap ajut la quantitat que els pertocàs d'acord amb la partida destinada a subvencions del pressupost del 1996 i que pujava a 1.775.097 pessetes.

També s'aprovà proposar al Govern balear i al Ministeri de Foment la reparació i millora de la carretera que comunica Llubí amb Inca. La proposta presentada pel PSM instava la Conselleria de Foment del Govern balear que el més aviat possible signàs un conveni de carreteres amb el Ministeri de Foment per tal d'ampliar la partida destinada a la millora de la

Canvi nou, vida nova?

xarxa viària de les Illes Balears.

Tomàs Campaner, portaveu del PP, presentà acte seguit una proposta molt similar a la dels nacionalistes. La proposta, també aprovada, instava el Ministeri de Foment a signar el conveni de carreteres amb la Conselleria de Foment per tal de millorar la xarxa viària i donar un millor servei als ciutadans. També sol·licità que la quantitat destinada a inversions fos la més elevada possible tenint en compte les mancances històriques de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

A instàncies

també del PP, l'Ajuntament acordà demanar al Govern balear que quan s'elaboràs el Pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana es conservàs el patrimoni natural, els ecosistemes, l'estructura del paisatge i que es recuperassin els nivells de qualitat ambiental allà on s'haguessin perdut.

El portaveu dels populars, Tomàs Campaner, exposà aquesta proposta explicant que la Serra de Tramuntana constituïa un dels espais naturals més valuosos de les Illes Balears i que per tant eren partidaris de preservar aquests valors ecològics, paisatgístics i culturals.

L'Ajuntament, segons s'aprovà, comunicarà a la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria l'interès en formalitzar un conveni de cooperació per a la millora de camins rurals per a l'any 1997.

La batlessa, Margalida Miquel (UM), demanà a tots els grups polítics col·laboració per establir un ordre de prioritats.

La sol·licitud de cooperació tècnica al CIM per a la redacció d'una sèrie de projectes també fou un dels temes que foren tractats i aprovats. El reforç i l'ampliació de la xarxa d'enllumenat públic, la millora i ampliació de la xarxa d'aigües plu-

● ALUMINIS
● VIDRES

**ALUMINIS
ALOMAR**

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

NOU POU

POLLASTRES, DEFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

vials de les zones baixes del poble, el canvi de la tensió elèctrica i acondicionament del casal de cultura, l'ampliació del cementeri municipal i el pla integral d'eliminació de barreres arquitectòniques dels edificis públics i altres béns municipals són les diferents sol·licituds que el Consistori llubiner farà arribar al Consell Insular.

El PSM presentà una moció per la qual sol·licitava la inclusió d'una sèrie de millores a realitzar al poliesportiu municipal. Anteriorment s'havia aprovat incloure dins aquest pla l'adecentament dels vestidors. La proposta, aprovada per unanimitat, demanarà el condicionament del terreny i drenatge del camp de futbol, la reparació de les graderies i l'asfaltat i acondicionament de la zona d'aparcament.

Tots els grups polítics aprovaren la proposta presentada pel PSM per la qual el Consistori s'adheria al Programa de Patrimoni Públic, convocat per la delegació de Foment i Ocupació del CIM.

Gabriel Alomar (PSM) exposà que d'aquesta manera es podrien continuar les excavacions i la rehabilitació del poblat talaiòtic dels Racons i Son Roig que s'havien realitzat en campanyes successives des de l'estiu del 1994.

Ple extraordinari (5 de febrer)

El PSM volgué mostrar en el transcurs d'aquesta sessió extraordinària, una sessió només dedicada a precís i preguntes, la seva disconformitat amb la manera d'haver duit a terme l'equip de govern la confecció i posterior repartiment dels calendaris que, des de fa dos anys, confecciona l'Ajuntament. La protesta consistí en retornar a la batlessa Margalida Miquel els quatre calendaris que havien rebut els regidors nacionalistes. També mostraren la seva disconformitat per la suspensió de l'anterior sessió plenària.

L'arreglarem? Encara no serà enguany!

Ple extraordinari (14 de febrer)

El més destacat d'aquesta sessió extraordinària fou l'aprovació definitiva de les obres de millora a realitzar al poliesportiu, unes obres que han de ser finançades amb l'ajut del Pla d'Instal·lacions Esportives del CIM. A la sessió ordinària del mes de gener ja s'havia discutit aquesta qüestió.

Ple ordinari (27 de febrer)

En aquesta sessió s'aprovà el pressupost que ascendeix a uns 93 milions de pessetes, 25 dels quals es dedicaran a inversions (reparació de les voravies del carrer Sant Fel·liu-Creu i reparació i

asfaltat de camins rurals entre d'altres projectes).

L'equip municipal del PSM emeté el seu vot negatiu als pressuposts que l'equip de govern (UM-PP) havia realitzat. El portaveu del partit nacionalista, Gabriel Alomar, manifestà que l'any passat s'havien abstingut per veure com actuaria l'equip de govern amb les distintes quantitats pressupostades. Segons Alomar, al pressupost del 96 hi havia partides, com la de festes, que s'havien superat amb quasi dos milions de pessetes. Davant aquesta improvisació, segons el regidor del PSM, votaren negativament i proposaren a la majoria municipal que a la partida de festes i subvencions s'especificàs des d'un principi el que es pensava gastar a cada una d'aquestes dues àrees.

Alomar manifestà la seva preocupació pel fet que es fessin, per part de l'equip de govern, tot un seguit de declaracions de grans obres, com la reforma de les escoles, les que contempla el Pla Mirall o la del centre sanitari, ja que, tot i que els pareixen bé aquestes obres, es demanaven d'on treurien els doblers. Arribà a afirmar el portaveu nacionalista que això els feia pensar que s'hipotecaria l'Ajuntament mitjançant préstecs o que, d'altra banda, aquestes obres no es durien a terme. Per altra part Tomàs Campaner (PP), davant la crítica del PSM, exposà que els pressuposts havien estat estudiats meticulosament. La batlessa Margalida Miquel, davant la insistència del portaveu del PSM, explicà que no s'hi havien inclòs dins els pressuposts aquests projectes perquè estava pendent de signar el pertinent conveni de finançament. Una altra de les queixes que realitzaren els nacionalistes feia esment al fet que de les diferents propostes que al llarg del 96 presentaren a l'Ajuntament, i que foren aprovades, no se'n contemplava cap a les partides dels pressuposts i si ho contemplaven només es feia amb una quantitat de 100 pessetes.

Francesc Perelló i Felani

FUSTERIA
RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
 ESTANTERIES, TOT EN FUSTA

ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubi

LA TRIA DEL CAMÍ ESPIRITUAL

Fa un temps era normal que algunes de les jovenetes del poble sentíssim una vocació encaminada a servir a Déu i als més necessitats i se n'anàs per monja. Actualment no només és que ja quasi bé no hi ha ningú que tenguí aquesta elecció sinó que a més a més seria presa per una persona anormal. Difícilment es presenten vocacions. I poc falta per dir que se sentirien abundants comentaris com els de "Deu entrar per monja perquè no n'ha trobat cap que li anàs bé o que la volgués". Ara com ara no podem parlar amb ningú del poble que hagi pres aquesta decisió però hem parlat amb les monges franciscanes de Llubí per conèixer

l'elecció del camí que triaren fa uns anys.

Les monges franciscanes de Llubí viuen integrades dins el poble des de fa temps. Actualment són sis i cada una d'elles té una funció determinada que ajuda al bon funcionament de la comunitat. Saben que hi són per ajudar a qui ho necessiti i n'estan orgulloses. Amb molta sinceritat i simpatia em contestaren totes i cada una de les preguntes que la meua curiositat s'atreu a fer-los. Com a comunitat quasi cap de les respostes que hi ha aquí no estan personalitzades sinó que són el reflex del que pensen en conjunt, i que tanmateix s'avenen com un rellotge.

Encara que n'hi ha que fa poc que estan al poble totes diuen estar molt a gust. Recentment han format un grup de gent: fadrines, casades, vídues i matrimonis que es reuneixen al convent els diumenges. Parlen, resen, passen junts l'horabaixa dels diumenges i si qualcú du una cosa o l'altre ho comparteixen tots plegats. Elles, sobretot n'estan molt contentes perquè senten que tornen als orígens

"La Cridada" és una cosa molt interior, una inclinació cap a aquella vida que t'atreu.

de la comunitat, quan fa un temps moltes al.lotes anaven a casa seva i hi passaven el diumenge.

Aquí mateix les vos donam aconèixer:

-Sor Isabel fa cinc anys que és a Llubí. Fa classes de religió a Llubí i a Lloseta, catequesi a Llubí i a Costitx.

-Sor Aina és la Mare Superiora i és al poble des de l'agost del 96. Cada dia se'n va a Inca per treballar a l'escola per a nins deficients "Joan XXIII" on tenen cent trenta-set al.lots. A part del centre tenen dos casals amb gent tutelada per monitors i una finca ecològica i el projecte d'una futura residència que ja està en marxa. També està al davant del coro parroquial.

-Sor Margalida fa dos anys que és a Llubí. S'encarrega de l'"escoleta" on tenen vint-i-tres al.lots de dos i tres anys.

-Sor Francisca va venir fa sis anys per en-

Una autèntica família cristiana...

carregar-se de la infermeria. Tot i que ho dugué un grapat d'anys ha hagut de deixar-ho per qüestions de salut. Ara, però, s'ocupa de les feines del convent: obrir la porta, el telèfon i donar una mà quan és necessari.

-Sor Antònia és la sacristana i la cuinera. Tan sols fa tres mesos que ha vingut però se sempre

és allà on la necessiten.

-Sor Piedad va venir fa tres anys per cuidar-se de la gent més major i dels malalts. Cada dia fa la volta pel poble amb el cotxet per procurar atendre els que més ho necessiten. Ara, però, ha hagut de descansar per una lesió en un peu. Així i tot no deixarà per res la seva feina.

-Per quin motiu decidíreu dedicar la vostra vida a la religió i a Déu?

Es deu a una cridada, que no la sents, no sents una veu que et diu "tu t'has de fer monja". Sinó que és una intuïció cap a aquella vida que t'atreu; supòs que com una al.lota li atreu aquell jove i s'enamoren a nosaltres ens atreu la vida religiosa. Fas una amistat amb les monges del teu poble, creus que et podria anar bé, ho proves i veus que sí, que aquest és el camí que Déu t'ha senyalat. Aquest és el motiu.

Això és el que en termes teològics és "la Cridada" malgrat que no sentis res, és una inclinació. La gent pot pensar-se que tens una visió i no és així, és una cosa molt interior. No és tan tangible com un enamorament entre dues persones. Així mateix demanaves consell al confés i a les monges i entre una cosa i l'altre destriaves i ho provaves. Per això hi ha el noviciat, que és preparatori. Si els superiors veuen que no ets apta t'envien a ca teva, encara que tu et pensis tenir molta vocació. Tant per una banda com per l'altra no quedes fermada si és que no és aquest el teu camí. Fins i tot quan ja tens el vot perpetu no estàs fermat, et donen llibertat.

-Per què triàreu l'ordre Franciscà i no un altre?

Per una inclinació a ajudar als sectors més pobres i marginats de la societat. És també una simpatia, una coneixença i una amistat cap a l'ordre que elegeixes.

-Es segueix encara el mateix procés formatiu que abans?

Abans feies els dos anys de noviciat on ens enviaven i no podíem sortir. Estàvem totes juntes i érem més. Ara les joves que entren estudien una carrera mentre fan el postulat i llavors fan el noviciat. El procés ha canviat molt, ja no és igual que abans.

Si els superiors veuen que no ets apte t'envien a ca teva, encara que et pensis tenir molta vocació.

-Quins creuen que són els motius existents pels quals actualment quasi no hi ha vocació?

És una cosa molt complexa on hi intervenen molts de factors. En primera les famílies no són tan nombroses, en segona el nivell de vida també ha canviat totalment. Nosaltres abans d'entrar es pot dir que ja havíem fet el postulantat. Actualment les famílies no tenen una base de cristianització, no ajuden, al contrari.

Abans a ca teva t'estaven més al damunt de si havies d'anar a missa i a l'ofici dels diumenges, i que no faltassis...érem molt lliures però la societat estava enmarcada dins un altre àmbit. Ara hi ha la discoteca, els pubs, els esplais que abans també hi eren però amb un altre sentit i sobretot la televisió. Nosaltres passàvem els diumenges a ca ses monges, jugàvem al parxís, estàvem amb

elles... ara no, ara les al.lotes d'avui dia la parròquia ni trepitjar-la! Abans podies assenyalar amb un dit els qui no anaven a missa i ara...

També vull creure (declara Sor Aina) que pot ser som nosaltres els que estam equivocats i que les al.lotes d'avui dia no troben en les monges allò que esperen, a part que és la societat actual que no du una vida tan austera com la d'un temps.

Abans podies assenyalar amb un dit els qui no anaven a missa i ara...

Ara és més difícil perquè hi ha al.lotes que entren, fan el postulats i fins i tot alguna arriba als vots solemnes però llavors ho deixen anar. Estan acostumades a una altra classe de vida.

-Quin sentiment teniu quan veis un grup d'al.lotes joves que entren com a novícies?

Molt bo, molt contentes perquè veus que han estat fidels a les seves creences. Sents que la congregació viu. És una alegria esperançadora, perquè no sucumbirà sinó que es reconfortarà. I allò que els nostres Pares Fundadors varen començar i que nosaltres hem seguit elles ho seguiran continuant.

-Han pensat mai a renunciar?

No, no (riu). Només alguna vegada quan t'enfades dius "No sé com no me'n vaig a ca meva", però igual que com una casada a vegades es demana com punyetes s'ha casat amb el seu home...Són temporades o rampellades. Llavors tot d'una et sap greu i tot haver-ho dit.

-I a les temptacions terrenals, és difícil renunciar-hi?

No ho trobes difícil perquè ho prens amb tanta alegria que tot el que deixes ho trobes no res. Ens costa més fer un canvi quan estàs a un lloc determinat que haver de deixar als de casa teva. Els teus pares senten més que tu te'n vagis que no a tu. Així mateix reflexiones sobre el que deixes i el que pots trobar amb el que elegeixes i veus la teva opció molt clarament. Tens tanta il.lusió que t'és igual anar-te'n de ca teva.

-Es senten aïllades del món exterior?

No, al contrari, ens hi sentim més a dins el món. Per a nosaltres és estar dins el món sense estar-hi. Però ens sentim molt integrades amb el món i amb el poble sobretot.

-Els vostres costums de cada dia són comparables als d'una monja de fa cent anys?

Més o manco són els mateixos. No se n'anaven a fer feina com nosaltres cada dia però si que agafaven el carretet i anaven a veure un malaltet a una possessió o se n'anaven a un altre poble a fer una catequesi o a ensenyar lletra als nins. És distint, abans com abans i ara com ara.

-Com sol ésser un dia normal per a vosal-

... integrada...

tres?

Ens aixecam a les set, ens arreglam o feim el que volem fins a les set i mitja. A les set i mitja resam les laudes a la capella i llavors berenam. Després cada una fa les seves feines o se'n va cap a on li toca. També algunes, si tenim temps al matí o quan sigui feim una hora de pregària que és personal i obligatòria. Les que som aquí dinam a la una totes juntes. Llavors a l'horabaixa resam en comunitat una altra vegada i anam a missa cada dia allò on som. Llavors dos o tres dies en la setmana tenim una lectura compartida, llegim un llibre, compartim el que ens diu. El diumenge compartim la paraula de Déu i altres activitats comunitàries. El sopar va per lliure, com el berenar del matí. Per ventura una necessita sopar més prest, l'altre quan pot, l'altre està acostumada a sopar tard. Tampoc no ens hem de mortificar, no, no, no, per lliure. I el vespre abans d'acomiar-mos tornam a resar. Cada setmana una està de torn i prepara l'oració com vol: un cant, un Avemaria, uns moments de silenci per pensar coses bones i coses no tan bones que ens han passat durant el dia; de forma comunitària.

Una cosa que tenim com a regla i constitució que hem de fer és un Recés. A vegades el fas en comunitat o tota sola i consisteix a dedicar aquest dia a la pregària, a la lectura, a la reflexió, a estar amb Déu. I un pic cada any hi ha els Espirituals que solen ésser obligatoris. Són una setmana que vas a un altre lloc, així com el recés sols quedar aquí, i individualment t'apuntes a uns predicadors i vas a on t'agrada més.

-Quantes de vosaltres han participat en les Missions?

Cap hi ha anat. Sor Antònia diu que un dels motius pels quals es feu monja va ser perquè li agradaven molt les revistes que parlaven de les Missions però que llavors mai la cridaren i no hi arribà a anar mai.

-Teniu vedat exercir en el vostre poble natal?

No, no està vedat. El que passa és que ni hi solem estar. Ara, si hi ha una necessitat...Si hi ha monges que se n'han de cuidar dels seus pares o dels seus germans els envien al seu poble, estan en el convent i ajuden a ca seva. És pesat perquè has d'atendre a la família i al poble i ho has de dur tot. La comunitat es posa a l'altura de les necessitats. Abans no es feia, no et donaven permís per anar a casa teva si els teus pares estaven malalts. La caritat ben ordenada comença per un mateix i si nosaltres servim els altres perquè no han de ser els nostres uns benefactors? Ha canviat per bé.

-Costa molt anar-se'n d'un poble?

Sí, ja ho hem comentat abans. Més que quan deixam els nostres pares o les nostres cases.

-Per quin motiu vos traslladen?

Per les necessitats de la Congregació. Anem a suposar que a un lloc fa falta una mestra i la poden substituir per una altra la canvien. Sobretot quan canvien és quan fan les Superiores. Les Superiores tenen un límit perquè sinó no tendria sentit. Quan s'anomena una Superiora es fa per tres anys i pot reenganxar fins a sis. I ara després del Concili varen dir que fins als nou anys. Quasi totes solen estar fins a sis i quan han de canviar ho han de tocar tot i tota la Congregació balla.

És més difícil deixar un poble que renunciar a ca teva i a la família.

-I no seria millor estar sempre en el mateix poble?

No, no és agradable. Jo vaig estar amb una monja (Diu Sor Antònia) que no havia estat enlloc més i sempre va enyorar estar a altres llocs.

En un primer moment ho sents molt però després és una renovació. Cada poble és un viure de nou. T'enriqueix perquè coneixes molta gent, la cultura de cada poble...

-Quina relació laboral o religiosa teniu amb el rector?

Unes feim catequesi, altres estam a l'escola parroquial, altres s'ocupen d'algunes de les necessitats que hi ha.

Amb ell tenim molt bones relacions, compartim les feines de la parròquia.

-Pensau que la gent coneix la feina que duis a terme?

La única cosa que podem dir és que la gent del poble és molt preciosa. Només sentim a dir que estimen molt a les monges. Ens aprecien molt. Hi ha molt bones relacions amb el poble. I molta gent major, malgrat ara molts vagin als dispensaris reconeixen la feina que es fa i ens tenen agraït.

-Fa uns anys es dedicaven a educar els nins en edat escolar i aprenien a brodar o

i familiaritzada

costura, mentre que ara pot considerar-se que els nins petits que vénen aquí és com si anassin a una guarderia. Com els ha afectat aquest canvi?

Ha afectat però le nostres Mares Mestres, els nostres superiors, ens varen mentalitzar que nosaltres estam per servir als qui ho ne-

Cada poble és un viure de nou, t'enriqueix. És una renovació.

cessitaven. Si el govern dóna aquest servei nosaltres hem de cedir dignament, no amb ràbia. Nosaltres hem de fer el que els altres no vulguin fer. Ens hem retirat dignament, hi ha hagut pobles que abans que ens ho diguessen nosaltres ja ho havíem oferit.

-Abans en temps de festa o per matances la gent tenia costum de fer-los presents, es seguïx encara ara amb aquest tradició?

Ha baixat bastant. Ara les famílies no mantenen tants de porcs com mataven un temps. I si tenien molts d'al.lots als quals guardàvem et donaven qualque cosa per contribuir ja que no pagaven. Abans no cobràvem, no hi havia les pensions i ara que hi ha tot això la gent col.labora però no tant. Però es porten molt bé perquè sempre et duen una sobrasada o panades per Pàsqua o per Sant Francesc i Nadal. Es porten molt bé, una monada.

-Ha d'actualitzar-se l'església si vol continuar tenint creients?

Sí, tal vegada l'església sempre anam un parell de passes enera i amb la boca badada. El món sempre corre més que l'església. Qualque vegada falta iniciativa. Els responsables haurien de dir-ho.

-Què en pensau respecte a aquest fet de la feina que ha fet el Papa?

El Papa actual és una persona conserva-

dora però es deu en part a la seva cultura. La cultura polaca va cincuenta anys enera a l'europea. Per això li ha costat tant posar-se al dia. És aposta que diuen que el pròxim Papa tornarà ser italià o d'una cultura més avançada. No ha sabut obrir-se tant a la societat. Sempre deim que l'Opus és una gent molt tancada i respecte a això altres Papes no en tenien tanta simpatia mentre que aquest sí que li estira més. Diuen que ho és i això és per mor de la cultura. Però...Déu escriu amb retxes tortes.

-Creis que és possible la desaparició del cristianisme en un futur?

No, el cristianisme com a tal no pot desaparèixer mai. Poden desaparèixer uns corrents, unes circumstàncies. Però el cristianisme com a cristianisme no pot desaparèixer mai, la Bíblia ho diu. Poden desaparèixer les masses. El cristianisme ben duit és per a grups molt petits. Amb la "Dicta de Milà" varen donar obertura i varen dir cristians a tots els batiats i això no són cristians, són batiats. El cristianisme està fet per a dur a terme les exgències de l'Evangeli que són moltes i són molt profundes i no tothom està cridat per dur-les a terme. Les masses sí però les fonts mai. No pot desaparèixer mai.

-En quins valors creis que es basa la societat d'avui dia?

La societat està en el consum, en l'edonisme, la llibertat, passar-s'ho bé, el llibertinatge. La persona és autoritària, egocèntrica. Tenir molt; la societat de consum, l'egoisme,...tots aquests factors que fan que la societat degeneri.

-Com veis el jovent d'avui?

Sa, distint al de quan ho érem nosaltres però molt sa. Tenen una sinceritat tan grossa, tan grossa. Són espontanis. Duen una sinceritat que nosaltres mai tenguérem perquè mai ens deixaven dir les veritats i ells...Més obertura, més "burros".

-Què en pensau del poble?

És preciós. Aquí veim una cosa i és que per tot veuen les mateixes persones. A l'església les mateixes, a les reunions les matei-

xes, al concert dels Grans Llacs les mateixes...Què no hi ha ningú més al poble?

-Respon bé la gent en els actes litúrgics anuals?

A les festes grosses sí: Nadal, Pasqua, Sant Feliu, el Ram...entre setmana sempre són els mateixos. Hi ha una quarentena de persones com a molt a part dels funerals i de les misses pels morts.

-Creis que si aprenguéssim a viure en comunitat i a compartir les coses aniria millor el món?

Sí, compartir és el més hermós que hi ha, seria com quan hi havia les primeres comunitats. Que ningú tengués necessitats i tot es posàs en comú.

AMB UNA ESTIRADA

-OPUS DEI: Tancament. Duen l'espiritualitat del Concili de Trento. No s'han obert.

-POLÍTICA: Som apolítiques malgrat que la paraula signifiqui "interés per la ciutat". Així sí. Som apolítiques en el sentit d'aquesta política del govern.

-NOCES CIVILS: Bé, si no tenen fe no tenen perquè de rebre un sacrament. Altres que en tenen es casen civiment per por de no entendre's i més val així que abans de rebre el sacrament. N'hi ha que es casen perquè la societat ho diu, per fer una festa social.

El cristianisme com a cristianisme no pot desaparèixer mai, la Bíblia ho diu.

-GRANS LLACS AFRICANS: Misèria. La unió de tots els governs hauria d'agafar aquesta gent i repartir-la. S'han d'unir tots i treure'ls de la misèria. Allà és impossible viure-hi. Que els reparteixin per tot el món i després Déu dirà. Com pot ser uns unes grans cases i els altres es moren a un racó.

-PODER: El poder corromp. Egoisme. Tocaria ser per fer el bé. Hauríem de distingir entre l'Autoritat i el Poder.

-HOMOSEXUALITAT: No l'admetem. Va contra la naturalesa. Els pols d'un mateix sentit es repellen. Déu ha posat les coses que siguin un home i una dona. No és comprensible.

-CULTURA: És necessària. La cultura és educació a la humanitat perquè una persona culta és humana.

-SECTES: És una cosa dolenta perquè solen ésser tancades i extremades i tots els extrems fan mal. Són fanàtics. Tots aquests que es maten junts, és fanatisme.

I així vàrem quedar, em convidaren a un cafè que no vaig poder fer perquè m'hagués fuit la son i tampoc no era això.

CATERINA GELABERT I PERELLÓ.

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL.335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa,8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

DROGUERIA

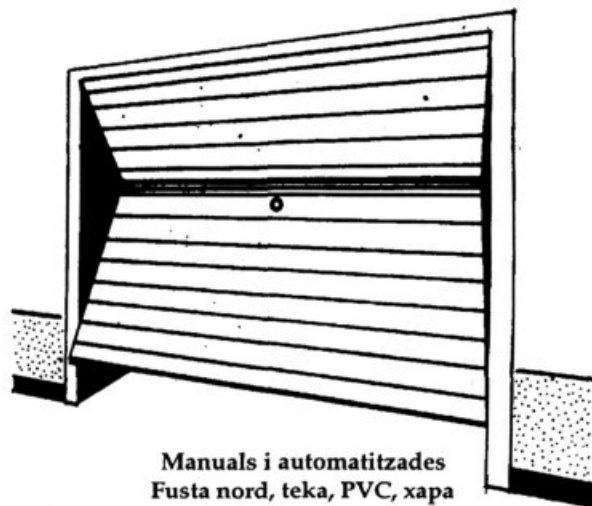
CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuais i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

Esports: Francesc Perelló i Felani.

ELS PRIMERS CLASSIFICATS PASSEN FACTURA ALS ALEVINS

Miquel Florit, golejadore dels alevins

En aquests darrers mesos els alevins de futbol-7 de la Penya Blaugrana de Llubí s'han hagut d'enfrontar als quatre primers classificats, cosa que ha produït algunes grans golejades però, i ja ho hem dit moltes de vegades, l'important és participar.

Han disputat 8 partits i només han aconseguit guanyar-ne un. Aquests són els darrers resultats:

11 de gener

Penya Blaugrana de Llubí, 1 - Espanya de Lluçmajor, 0

Segona victòria consecutiva de l'equip d'en Miquel Capó davant l'equip de Lluçmajor. El gol fou obra d'en Jaume David Llompert.

18 de gener

Penya Blaugrana de Llubí, 1 - La Porciúncula, 2

Ben prop estigueren els llubiners d'aconseguir, com a mínim, un empat, però no

pogué ésser i varen acabar perdent per la mínima. El gol, en aquesta ocasió, l'aconseguí en Joan Guardiola.

25 de gener

C.Recreatiu Arenal, 3 - Penya Blaugrana de Llubí, 0

Bon partit el que realitzaren davant un dels primers classificats. Els al.lots llubiners feren un bon esforç contra el quart classificat i, tot i la derrota, lluitaren fins al darrer instant.

1 de febrer

Son Roca, 8 - Penya Blaugrana de Llubí, 2

L'equip de la barriada palmesana fou clarament superior a l'equip llubiner, cosa que podem veure ben clar amb el marcador que es produí. Els gols foren obra d'en Tomeu Alomar Roig i d'en Miquel Florit. Amb aquest partit s'iniciava la segona volta.

15 de febrer

Penya Blaugrana de Llubí, 0 - Calvià, 9

Ben poc pogueren fer els llubiners davant el tercer classificat, equip que mostrà ben a les clares la seva gran superioritat.

21 de febrer

Vilafranca, 8 - Penya Blaugrana de Llubí, 2

De nou clara derrota davant l'equip vilafranquer. En Miquel Florit aconseguí els dos gols.

1 de març

Penya Blaugrana de Llubí, 0 - Colònia, 14

El resultat ho diu tot i més tenint en compte que el Colònia era el líder indiscutible de la competició.

8 de març

S'Horta, 21 - Penya Blaugrana de Llubí, 0

Si la setmana anterior el primer classificat féu cas a l'equip llubiner, en aquesta ocasió el qui ni féu un poc mes fou el segon classificat. Sobren els comentaris.

Els golejadors de l'equip són: amb 8 gols, Miquel Florit; Amb 3 gols, Jaume David Llompert i Miquel Mariano; amb dos gols, Tomeu Alomar; amb 1 gol, Biel Martí, Joan Torrens i Joan Guardiola.

(Informació facilitada per Miquel Capó)

ELS BENJAMINS CONTINUEN LA SEVA PROGRESSIÓ

Dues victòries importantíssimes han aconseguit els nins d'en Joan Galma i Joan Garau en aquests darrers mesos, dues victòries que permeten augmentar fins a quatre els nombre de partits guanyats. Ja destacàvem al passat UDOL l'encert golejadore d'en Joaquim Capó Martínez, autor fins aleshores de 12 gols. En aquests darrers partits n'ha aconseguit marcar 7 més, set gols que sumats als 12 que ja havia fet ens donen una més que acceptable xifra de 19 gols en 15 partits.

Aquests són els resultats dels darrers partits que han disputat:

11 de gener

S. Sant Marçal, 1 - Penya Blaugrana de Llubí, 2

Important victòria de l'equip d'en Joan Galma i Joan Garau davant un equip molt semblant, pel que fa a la classificació, al llubiner. El golejadore de nou fou en Joaquim Capó, autor dels dos gols.

1 de febrer

Santa Maria, 2 - Penya Blaugrana de Llubí, 0

8 de febrer

Penya Blaugrana de Llubí, 3 - Pollença, 7

Les baixes que presentava l'equip llubiner es notaren i poc pogueren fer davant un equip que aprofità al màxim les seves ocasions. Recordem que a la primera volta del campionat els llubiners s'imposaren dins Pollença per un clar 1 a 4.

En Joaquim Capó fou l'autor dels tres gols.

1 de març

Penya Blaugrana de Llubí, 2 - Llosetense, 4

Hem de destacar el golàs que aconseguí en Domingo Fernández Guardiola. L'altre gol fou obra d'en Joaquim Capó.

A la primera volta del campionat, i a Lloseta, s'havia aconseguit empatar a un.

8 de març

Especial Sallista, 0 - Penya Blaugrana de Llubí, 1

Victòria ajustada davant el cuer de la categoria. En Joaquim Capó aconseguí el gol de la victòria.

(Informació facilitada per Joan Galma)

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61

52 21 30

|

☎ (908)

MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16 **LLUBÍ**

CONSTRUCCIONES DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí

L'EQUIP FEMENÍ CONTINUA SEGON

Tot i alguna derrota, de nou davant el Peguera i davant el Margaritense, l'equip femení de la Penya Blaugrana Llubí continua a la segona posició de la classificació, fruit dels seus 8 partits guanyats, 1 empatat i 3 de perduts. El primer classificat, el Peguera, no coneix la derrota i es troba onze punts per damunt de l'equip llubiner. Per altra part es duen tres punts d'avantatge al tercer classificat, el Margaritense, únic equip que després del Peguera ha pogut derrotar l'equip de la Penya.

Lluita, garra i esperit de sacrifici, les virtuts de na Vanesa Perelló

El passat 4 de gener s'aconseguí golejar el Mariense per un clar 6 a 0, un resultat clar i contundent i sense apel·lació.

La golejadora Maria Rosa Serra amb 5 gols i na Margalida Llompert aconseguiren els gols de les locals.

Una setmana després de nou s'aconseguia una clara victòria, 3 a 6, dins Santa Margalida i contra l'equip d'aquella localitat.

Na Vanesa Perelló, na Margalida Llompert i na Maria Rosa Serra en quatre ocasions foren les golejadores.

El dissabte 18 de gener visitaren la veïna localitat de Maria de la Salut, d'on tornaren sortir guanyadores per un clar 1 a 5.

Gran partit de la Penya davant el Mariense, sobretot de na Maria Rosa Serra, que aconseguí els cinc gols, i de na Margalida Llompert.

Les golejades no acabaven i una setmana després li tocà el torn al Sant Jordi, cuer de la classificació, que se n'anà amb 7 gols cap a casa. Tot i les absències de les germanes Maria Rosa i Bàrbara Serra, l'equip no ho notà i els 5 gols de na Vanesa Perelló, el de na Margalida Llompert i el de na Maria Esperança Serra feren oblidar, en aquell dia, els tan habituals gols de na Maria Rosa Serra.

Un empat se cedí dins Llubí el passat 1 de febrer davant el Barracar, un equip no massa ben classificat però que a Llubí aprofità al màxim l'única ocasió que va tenir.

Les llubineres realitzaren un bon partit però els faltà sort davant el porter i únicament na Vanesa Perelló pogué perforar la porteria manacorina. Al final empat a un.

El dia de la Rua, el 8 de febrer, es tornaren a trobar les cares els dos grans favorits per endur-se'n el títol al principi del campionat. El Peguera i el Llubí realitzaren un bon partit i qualsevol resultat que s'hagués produït hagués estat just, vist el partit jugat de poder a poder entre els dos primers classificats. Es jugà un molt bon partit, malgrat la derrota mínima de 2 a 1.

Na Maria Rosa Serra aconseguí, de nou, el gol.

El dissabte 22 de febrer l'equip de la Penya perdé el seu tercer partit davant el Margaritense, tercer classificat.

Les llubineres realitzaren un bon partit, però no saberen aprofitar les nombrosíssimes ocasions que varen tenir. En canvi les vileres aprofitaren al màxim les seves ocasions i s'endugueren els tres punts i la victòria per 2 a 4.

Els dos gols locals foren obra de na Vanesa Perelló i de na Margalida Llompert.

El diumenge 2 de març derrotaren per un rotund 5 a 0 el Mariense, un partit que, vist el marcador, mostra ben a les clares el domini absolut que exerciren les llubineres sobre les mariandes. Quatre gols aconseguí na Maria Rosa Serra, un d'ells de bandera, i un na Margalida Llompert.

Destacar la important labor de na Catalina Bauçà i de na Margalida Llompert.

El darrer partit disputat, fins a l'hora d'elaborar aquesta crònica, fou el del passat diumenge 9 de març. Visitaren el Sant Jordi, darrer classificat i únic equip que encara no ha aconseguit cap victòria (només dos empats). Guanyaren les llubineres per 0 a 3 en un partit que ja es va resoldre pràcticament als primers cinc minuts amb dos gols de na "Ronaldinha" Maria Rosa Serra.

A la segona part va dominar el Sant Jordi però de nou na Maria Rosa Serra establí el gol que donava la tranquil·litat necessària a l'equip llubiner.

Destacaren en aquest partit n'Apol·lònia Comas i na Catalina Bauçà.

(Informació facilitada per Ricard Rodríguez)

EL CDA LLUBÍ DE PETANCA S'ENDÚ EL DERBI LOCAL

Per un clar 6 a 3 el CDA Llubí de petanca s'adjudicà el partit que l'enfrontava a l'altre equip llubiner, el Club Petanca Llubí. Molt de públic s'acostà a les instal·lacions del carrer Fàbrica el passat 5 de gener per veure aquest interessant duel que finalment s'adjudicà el CDA Llubí.

El cap de setmana següent (12 de gener) els dos equips obtingueren sorts diferents; mentre el CDA s'imposava per un ajustat 4 a 5 al Bar El Patio, el CP Llubí sortia derrotat per 9 a 0 de dins les pistes del Bar La Fuente.

El 19 de gener cap dels dos equips aconseguiren puntuar. El CP Llubí perdia per 2 a 7 davant el conjunt de l'Amanecer. Per altra banda el CDA Llubí també perdia pel mateix resultat, 2 a 7, davant el Bar La Fuente.

El 2 de febrer el Marratxí aconseguia vèncer a les pistes del poliesportiu municipal al CP Llubí per 3 a 6. A les pistes del carrer Fàbrica el CDA aconseguia en aquesta ocasió derrotar l'Amanecer per un clar 7 a 2.

El cap de setmana posterior (9 de febrer) no variaren massa les coses. Destacar la gran victòria del CDA a casa d'uns dels primers classificats, el Juan Caty II, per un ajustadíssim 4 a 5. El Bar El Patio derrotava per 6 a 3 el CP Llubí.

La sorpresa saltà el diumenge 16 de febrer quan el CP Llubí, darrer classificat, derrotava contra tot pronòstic el fins aleshores líder AV. Cas Capità. El conjunt del poliesportiu el derrotà per 5 a 4. El CDA mentrestant sortia derrotat clarament de la pista del Zodiaco per un rotund 8 a 1.

El passat 23 de febrer tingué lloc la darrera jornada de la lliga regular. El CP Llubí perdia per 6 a 3 davant el Juan Caty II, mentre que el CDA Llubí-Petanca acabava la lliga derrotant la Unió Son Forteza per 7 a 2.

En aquesta finalitzada temporada és de lloar la gran temporada del CDA, equip que finalment ha quedat classificat en quarta posició, fruit dels seus 11 partits guanyats i 7 de perduts. El CP Llubí, per la seva part, ha ocupat la darrera posició ja que només ha pogut aconseguir al llarg de la temporada 2 victòries i en canvi ha estat derrotat en 16 ocasions.

Enhorabona als dos equips i sort de cara a la temporada següent!

ELS INFANTILS REINICIEN LA LLIGA DESPRÉS D'UN MES DE VACANCES

La irracional distribució dels partits d'aquesta temporada, obra dels descerebrats pensadors de la federació, ha perjudicat especialment l'equip llubiner. Un botó de mostra: entre el darrer partit de la primera volta i el primer encontre de la segona volta ha passat més d'un mes (del 21 de desembre del 96 a l'1 de febrer del 97); en tot aquest període, alguns equips han disputat fins a tres encontres, la Penya Blaugrana de Llubí, cap. Aquest període vacacional hivernal, a semblança del de les lligues dels països nòrdics, inevitablement desmotiva els joves jugadors de l'equip infantil; és difícil motivar l'equip treballant dur a tots els entrenaments sabent que no es disputarà cap partit oficial. Sigui com sigui, l'estat de l'equip a nivell competitiu, sembla seguir la bona evolució del final de la primera volta.

Trio mortal

Els resultats d'aquesta fase de la lliga són els següents:

1 febrer.

U.D. Petra, 9 - Penya Blaugrana de Llubí, 1

L'espectacle que oferí l'equip llubiner fou lamentable.

Davant un equip molt superior no es pot jugar desmotivats, desconcentrats i sense demostrar un mínim d'orgull. Ènicament destacar la lluita solitària d'algun jugador aïllat.

El gol de l'honor fou obra d'en Rafel Munar.

15 febrer.

Penya Blaugrana de Llubí, 3 - C.D. Escolar, 2

Un partit marcat pel fort vent que es constituí en l'aliat dels dos equips a cada part de l'encontre.

Els gols de la Penya els aconseguiren en Tomeu Serra, en Rafel Munar i en Víctor Cabra.

22 febrer.

Santa Catalina At., 4 - Penya Blaugrana de Llubí, 1

El resultat no es pot considerar reflex del futbol practicat en el camp. L'equip llubiner va fer un partit bo, de gran lluita i esforç. Es mereixia un altre premi.

El gol l'aconseguí en Tomeu Serra.

1 març.

Penya Blaugrana de Llubí, 3 - Soledad At., 1

Disciplinàriament aquest ha estat el partit més negatiu de la temporada. Les conductes violentes cal eliminar-les del futbol d'una for-

ma clara; aquest, pot ser, hauria d'ésser un dels objectius de l'educació dels joves futbolistes, per damunt d'altres aspectes tècnics del propi joc.

El partit per altre part no fou res de l'altre món.

Els gols de la Penya els aconseguiren en Martí Amengual, en Roberto Carlos Porcel i en Tomeu Serra.

8 març.

A. Son Ferriol, 2 - Penya Blaugrana de Llubí, 2

Un partit ben jugat pels llubiners que podien haver guanyat.

La línia defensiva de la Penya fou el punt dèbil de l'equip, que en general realitzà un bon partit.

Els gols d'en Víctor Cabra i d'en Biel Blanco donaren un important punt a l'equip llubiner.

En aquests moments els números de l'equip són els següents:

Partits jugats: 14; guanyats: 5; empatats: 2; perduts: 7; gols a favor: 23; gols en contra: 34; punts: 17.

Biel Perelló Perelló

EL LLUBÍ F.S. AMB POSSIBILITATS D'ASCENDIR

Amb moltes possibilitats de disputar el campionat de Balears i d'ascendir de categoria es troba el Llubí F.S., fruit de la seva bona campanya en aquestes darrers mesos. Si les coses continuen d'aquesta forma no els serà difícil aconseguir aquesta important fita per a l'esport llubiner.

En aquestes darreres setmanes han aconseguit guanyar 4 partits, n'han empatat 2 i només n'han perdut un enfront del primer classificat, l'equip de la Policia Local.

El divendres 10 de gener s'enfrontaren al poliesportiu de Llubí a l'equip del GESA i només pogueren aconseguir un empat davant l'equip de Ciutat. En Damià Perelló aconseguí marcar els dos gols del Llubí F.S.

Amb molta precaució visitava l'equip llubiner el 17 de gener el terreny de joc del Bar Uetam-Antena 3TV, equip fins aleshores imbatut.

Els llubiners derrotaren amb bastant claredat el segon classificat per 0 a 3. Dos gols d'en Bernat Ramis i un d'en Joan Gayà propiciaren l'autèntica sorpresa de la jornada i l'única derrota, per ara, a l'equip del Bar Uetam.

Si difícil es presentava el desplaçament, saldat amb victòria, al camp del fins aleshores imbatut segon classificat, més difícil semblava la visita al terreny del primer classificat, l'equip de la Policia Local. No hi hagué, en aquesta ocasió, sorpresa i l'equip llubiner perdé clarament per un rotund 4 a 0 el passat dijous 23 de gener.

El divendres 31 de gener al poliesportiu llubiner s'enfrontaven el Cala Santanyí F.S. i l'equip local del Llubí F.S. Al final del partit un ajustat 5 a 4 per a l'equip llubiner.

En Toni Guardiola, en dues ocasions, en Bernat Ramis, en Damià Perelló i en Joan Gayà aconseguiren els gols del Llubí F.S.

El 21 de febrer visitaren el poliesportiu de Sa Cabana per enfrontar-se al C.D. Raiguer, cuer de la categoria.

Els llubiners guanyaren per un ajustadíssim 1 a 2 i els gols foren obra d'en Joan Gayà i d'en Toni Guardiola.

El cap de setmana següent, s'enfrontaren a l'equip de La Gotera, equip que a la primera volta del campionat havia derrotat els llubiners per 3 a 1. En aquest encontre no es produí la sorpresa de la primera volta, ja que La Gotera en el moment d'enfrontar-se als llubiners encara no coneixia la victòria, i l'equip d'en Bartomeu Florit s'imposà per 3 a 1.

Dos gols d'en Joan Gayà i un d'en Biel Cladera donaren els dos punts a l'equip llubiner.

El darrer partit que, fins a l'hora de fer aquesta crònica, han disputat el realitzaren a Andratx davant el Club de Vela Andratx F.S. el proppassat divendres 7 de març.

Els llubiners varen haver de sofrir un autèntic calvari al poliesportiu andritxol, però tot i això aconseguiren empatar el partit a tres. Un gol d'en Toni Guardiola, un d'en Gabriel Cladera i un altre d'en Bernat Ramis possibilitaren la remuntada de l'equip del Llubí F.S.

EL LIDER PATÍ A "SES COMES" DAVANT EL CDA LLUBÍ

"Una victòria i quatre derrotes dels juvenils" era el titular del passat número. En aquests darrers mesos la cosa ha anat una mica més bé i la imatge de l'equip, si exceptuem el 9 a 3 encaixat dins Inca contra el Joventut Sallista, ha millorat ferm.

La mala sort en alguns casos ha privat l'equip d'en Guillem Alomar d'aconseguir uns millors resultats.

Tot i la derrota, bon partit davant el 2n classificat (4-2).

El dissabte 4 de gener visitaren el camp del segon classificat, únic equip que fa una mica d'ombra a la gran campanya de l'indiscutible líder Badia de Cala Millor. El Binissalem no demostrà el lloc que actualment ocupa i el CDA Llubí realitzà un més que acceptable partit davant un rival, que en aquell partit, no demostrà ser més bon equip que el llubiner.

N'Andreu Huguet de penal i en Sebastià Darder aconseguiren marcar els dos gols de l'equip d'en Guillem "Ravaler".

Golàs d'en Toni Perelló "Boira" des de més de 40 metres.

Fou el més destacat del partit disputat a Santa Maria el dissabte 10 de gener.

Tot i aquest autèntic golàs d'en Toni "Boira" el CDA no aconseguí treure un bon resultat ja que va caure derrotat per la mínima (2 a 1), malgrat realitzar un bon partit.

Victòria davant el Barracar (1-0)

Un únic gol fou capaç el CDA d'aconseguir davant l'equip de Manacor. No fou un partit massa bo, però la qualitat d'en Llorenç Torrens en una jugada on aconseguí elevar la pilota davant la sortida desesperada del porter i així aconseguir el gol, marcà el devenir del partit.

Desastre a Inca (9-3)

En Miquel Perelló "Pizzi", porter de l'equip a causa de la lesió d'en Toni Ferragut, no pogué disputar la primera part del partit motivat per una sèrie de problemes. Davant aquesta adversitat el míster "Ravaler" hagué de convertir en porter improvisat n'Andreu Huguet. A la segona part, i ja amb en Miquel "Pizzi" a la porteria, l'actitud de l'equip millorà bastant, però la diferència del Joventut Sallista ja era prou grossa per esperar un miracle. N'Antonio Porcel, n'Andreu Huguet de penal i en Miquel A. Mas aconseguiren els tres gols de l'equip llubiner.

Varen tenir el líder contra les cordes (1-3)

Partidàs dels llubiners davant l'indiscutible primer classificat. Tot pareixia indicar que els al.lots d'en "Ravaler" patirien una humiliació, tenint en compte que el dia abans havia estat la festa dels "Quintos". Però saberen demostrar el seu orgull i la seva força i realitzaren un èpic partit, tot i la derrota. Quan encara no es duia disputat ni un minut una gran jugada del nou davant centre Toni Ferragut "Molinera" serví perquè en Sebastià Darder aconseguís el gol que en aquells moments produïa la sorpresa a les encara poc poblades graderies del camp de "Ses Comes". L'equip de Son Servera aconseguí reaccionar

Sebastià Darder i Llorenç Torrens, els dos golejadors del CDA

i s'endugué la victòria i els tres punts. Al final 1 a 3 per a l'equip de la costa del Llevant. Bastant de públic assistí al partit; destacar la presència del popular cantautor mallorquí Tomeu Penya, fidel seguidor de l'equip juvenil del Cala Millor.

La mala sort impedí guanyar al Can Picafort (2-2)

Tot i el bon partit disputat el CDA no pogué aconseguir la victòria davant l'equip de la costa de Santa Margalida. La mala sort en alguns casos (fins a quatre pals arribaren a materialitzar) i la falta d'encert d'alguns jugadors propiciaren aquest resultat final d'empat a dos. En Sebastià Darder i el nou i revolucionari davant Toni Ferragut aconseguiren marcar els gols del CDA.

El Sineu derrotà el CDA per un ajustat 2 a 1

Amb ànims de revenja esperava el Sineu el CDA, després del partit que es disputà a la primera volta, un partit que acabà amb la victòria del CDA per un ajustadíssim 3 a 2.

El CDA disputà un bon partit però cap al final del partit una errada del porter Miquel "Pizzi" afavorí l'equip sineuer que aconseguí marcar el gol de la victòria. Anteriorment en Sebastià Darder havia marcat el gol de l'empat i únic de l'equip llubiner. És de destacar la gran influència de públic llubiner al camp municipal de Sineu.

Gran partit i victòria davant el tercer classificat (1-0)

Tot i l'ajustat del marcador (1-0) el CDA pogué aconseguir un resultat molt més ampli del que finalment s'aconseguí. Realitzaren un gran partit davant un equip que o bé no va tenir el seu dia o per altra part es topà davant un gran equip, el CDA, que realitzà un magnífic partit. La tercera posició que ocupava el Xilvar no es va veure reflectida dins el terreny de joc de "Ses Comes" i si no hagués estat per la falta d'encert el resultat hagués pogut ser escandalós. Bon partit de tot l'equip en general i sisenà victòria per al CDA.

En Miquel A. Mas aconseguí marcar, després d'una sortida del porter gairebé fins al mig del camp, el gol de l'equip d'en Guillem Alomar.

Empat amb regust de derrota davant el cuer (2-2)

El passat dissabte 8 de març el CDA Llubí visità el camp municipal d'esports de Lloseta per a disputar el seu partit davant el cuer de la categoria. Els llubiners no realitzaren un gran partit, però gaudiren de més oportunitats que l'equip llosetí. Amb el resultat de dos a dos n'Andreu Huguet va errar, o el porter li parà, un penal que hagués pogut ser el gol de la victòria. Els llubiners jugaren bona part del partit amb un jugador menys per l'expulsió d'en Llorenç Torrens. En Toni "Molinera" i n'Andreu Huguet de penal aconseguiren els dos gols del CDA.

Destacar l'encert goleador en aquests darrers partits d'en Sebastià Darder, jugador que està realitzant una magnífica campanya. En Sebastià comptabilitza 10 gols, igual que en Llorenç Torrens. Per la seva part n'Andreu Huguet n'ha aconseguit marcar 9, quatre d'ells de penal.

Que passi el saragall, no la merda.

Vista de la finca de Son Figuerola de madò Martina "Busqueta"

Ja fa uns quants anys que les aigües residuals de la depuradora d'Inca s'acumulen en les finques situades a la zona de Son Ramon i Son Figuerola, del terme de Llubí, entre Inca i Muro. Ha arribat a ser un torrent de més d'un metre d'amplada i gairebé dos quilòmetres de llargària.

En 1992 es demanava una solució immediata. Mentre que el Conseller d'Obres Públiques, Geroni Sáiz, proposava recuperar el llit natural de l'aigua que segueix des del Torrent de Can Tabou d'Inca fins al torrent de Muro. Però això només resol el problema de l'embassament de les aigües brutes en aquestes terres. Els pous es contaminen i la garriga i els horts, amb el pas del temps, deixen de produir fruit i tot el que és viu mor a poc a poc.

Si cau aigua del cel i passa el saragall és natural, però no ho és que per aquest torrent passi aigua bruta i mati els cultius i la garriga.

Llavors també el departament d'hidràuliques realitzà un projecte en què s'havia de fer un torrent de cinc metres d'amplada amb un tub baix terra de 40 cm. de diàmetre per a la canalització de l'aigua residual. Les dues xifres són absurdes per als propietaris. No volen un torrent tan ample ni un tub tan estret. La polèmica és a taula i tot seguit podreu veure que després de cinc anys en què es feren totes aquestes especulacions encara no s'ha fet res. Bé sí, perdona la nostra inexactitud. Han mort xiprers, tarongers, alzines... l'aigua dels pous s'ha contaminat i algunes ovelles que pasturaven en aquestes terres també han mort.

El paisatge ja no és paradís i dubtam que pugui tornar ésser allò que un dia els llubiners, propietaris d'aquestes terres, havien somiat.

Des de la revista volem donar suport a l'acció dels propietaris a favor dels seus interessos i per la injustícia d'aquest fet que en la nostra opinió s'allarga massa. Ànims i no afluxeu.

Martina Capó (Busqueta)

Estic cansada de córrer. Des de l'any 90 vaig d'una banda a l'altra; fris que s'arregli i ens llevin la merda d'Inca. He anat per tot, a Hidràuliques, a Sanitat, al Govern Balear... També he anat un parell de vegades a l'Ajuntament d'Inca i he parlat amb el batle.

Un any el Govern també ens donà doblers pels danys, però això no ens compensa de cap de les maneres. L'altre dia ens convocaren a tots els propietaris a l'Ajuntament per veure si ens posaríem d'acord però no ens agradà el projecte que tenen. Volen fer un torrent per canalitzar l'aigua bruta però nosaltres volem que posin un tub per davall terra i la s'enduguin a un altre lloc. Ens diuen que no ho poden fer perquè el tub s'embossaria. Ja se'n pogueren dur s'aigua cap a Palma amb un tub ben llarg però el que ens han de posar a nosaltres diuen que s'embossa. Així com han entubat l'aigua bona que ens entubin la bruta.

L'aigua del cel pot passar per les nostres terres pel seu llit natural però l'aigua bruta de la depuradora d'Inca no té perquè passar-hi. D'ençà que som

viva només he vist passar el saragall dos pics.

Els propietaris no volem una síquia oberta amb aigua bruta. Ara també ens hem posat en contacte amb el GOB a veure si poden fer res. Ens han dit que això no es pot fer i que s'intentarà fer alguna cosa.

Podeu creure que ja em coneixen per tot i ja no sé amb qui més parlar. És clar que no hi ha interessos i no convé gastar-se un dobler per endur-se l'aigua bruta. Si l'entubassin i posassin terra a damunt tothom quedaria content.

Poden entubar l'aigua bona cap a Palma però a nosaltres no ens poden entubar la bruta.

Margalida Miquel

Com pensa actuar l'Ajuntament davant el problema que hi ha amb les aigües brutes de la depuradora d'Inca?

La polèmica començà ja fa alguns anys. Primer de tot la depuradora d'Inca és massa petita pels habitants que té. Així Inca canalitzà l'aigua de la depuradora

El paisatge ja no és un paradís

ra cap al nostre terme municipal per un llit natural de l'aigua de pluja (però no és natural que hi passi aigua bruta). La Conselleria d'Ordenació del territori i Medi ambient vol delimitar allò que és el saragall d'allò que és propietat privada. Llavors els propietaris han d'arribar a un acord amb la conselleria. Són propietats privades i per tant ja passa a ser un problema entre un particular i l'administració autonòmica. L'Ajuntament de Llubí ha rebut queixes i el que ha fet ha estat ha estat anar a parlar amb l'Ajuntament d'Inca. Però no els hem dit res de nou. Ells saben perfectament que tiren l'aigua bruta en aquest torrent. Sabem que es pretén fer una ampliació de la depuradora però ves a saber quan estarà acabada.

Si els propietaris no arriben a un acord els expropiaran els terrenys.

També hem anat a Sanitat perquè analitzassin l'aigua dels pous d'aquestes terres i saber de què estan contaminats. En efecte poden haver estat contaminats per la merda de la depuradora però qui pot dir que no és pels banys de les casetes dels voltants. Jo crec que ho saben que és de la depuradora però no ho diran. L'Ajuntament no té potestat per actuar en aquests casos.

No els podem denunciar per delictes ecològics, no hi ha base jurídica que s'aguanti amb prou força. No es pot provar que la contaminació prové directament i exclusivament de la depuradora. Així i tot hem demanat a Sanitat que realitzi una anàlisi continuada de l'aigua dels pous per controlar-ne la contaminació. Hi ha el perill que es contaminin tots els pous i ja basta els que ja hi estan.

Si els veïns no cedeixen les propietats per canalitzar l'aigua els expropiaran els terrenys.

**Esperança Llopart Vanrell
Mª Antònia Molinas Ramis**

Racó del GOB

Benvolgut/da company/a

Com ja deus saber, el GOB té delegacions a diversos pobles i comarques de les illes. Aquesta forma d'organització el fa més proper a la gent i a la problemàtica local i facilita la promoció de campanyes de denúncia, lúdiques i de divulgació.

En aquests moments no hi ha cap poble de la Comarca del Pla que tengui delegació, si bé s'han constituït coordinadores per a temes puntuals (Sa Marineta i Son Nuviet).

Pensem que la problemàtica ambiental que patim, i que de cada cop és més greu, ens és comú: construcció a sòl rústic, carreteres desproporcionades, projectes de macro-urbanitzacions, extracció d'aqüífers...

Totes aquestes qüestions i la necessitat de dur a terme actuacions conjuntes han motivat la proposta de crear una delegació del GOB al Pla de Mallorca, representada per tots els pobles que l'integren: Algaida, Pina, Montuïri, Sant Joan, Petra, Porreres, Llubí, Maria, Sineu, Santa Eugènia, Sencelles, Costitx, Vilafranca, Ariany i Lloret.

Per dur endavant aquesta iniciativa, hem fet una primera reunió on hi hem participat persones d'alguns dels pobles de la comarca.

Volem fer-la extensiva a tots els socis i persones interessades. Per això vos convocam a una petita excursió, de Sineu al Puig de Sant Nofrè (a Sant Joan), dia 13 d'abril, on parlarem d'aquesta iniciativa i de la forma de consolidar-la i donar-li suport.

Ens trobarem, els llubiners, en primera convocatòria a les 9 i mitja del matí de dia 13 d'abril a la Plaça de l'església per partir tots plegats, o en segona convocatòria a les 10 del matí de dia 13 d'abril devora l'abeurador de la plaça des Fossar (es mercat) de Sineu. Pensau a dur dinar.

Per a més informació podeu parlar amb en Damià Perelló (des forn) o telefonar-li al 88.33.32.

T'hi esperam!

**CRÒNICA DE LA PESTA,
LA HISTÒRIA-FICCIÓ EN
LA NARRATIVA MALLORQUINA**

Miquel Ferrà i M. López Crespí: l'èxit de la història-ficció

Tots recordam els nombrosos llibres d'història-ficció del prolífic i excel·lent novel·lista Miquel Ferrà Martorell. Per anomenar-ne només uns quants, podem destacar El xueta, El misteri del Cant Z-506, La guerra secreta de Ramon Mercader, Contes tàrtars de Mallorca, La primavera romana del cardenal Despuig, etc, etc. Recentment ha estat l'autor pobler, M. López Crespí qui, amb Crònica de la pesta, s'ha decidit a fer una incursió dins d'aquest gènere tan d'actualitat.

Crònica de la pesta [Llibres del Segle, Girona] -un fantasiós recull de narracions- ens porta a fer un estrany viatge que mai no havíem gosat imaginar. Llegint el conte que dona títol al llibre podrem conèixer una Mallorca ben diferent a algunes ensucrades descripcions molt de moda ara mateix. Els gossos guardians ens portarà pels indestriables laberints del Caire i descobrim els contes secrets del gran Mohammed al- Ghaiti (1919-1986). Mitjançant el preciós recull del gran escriptor egipci disposam d'informació de primera mà de les increïbles aventures i les exòtiques rondalles traduïdes de l'àrab per Ferran Lupescu (el més gran poeta català jove de l'actualitat).

Si continuam avançant en la lectura fent camí per aquest impressionant dedal creatiu, podrem pujar a la nau que ens deixarà a l'entrada de l'amagat continent d'Anàrquida.

M. López Crespí, a Assaig de reconstrucció de la història d'Anàrquida ens ofereix l'oportunitat única de descobrir -a la fi!- el que sempre ens amagaren els historiadors oficials. El cruel experiment literari Fugir ens permet gaudir d'una visió, alhora desencisada i irònica de la disbauxa present: les guerres permanents, el control de les consciències mitjançant la TV, la buidor i la banalitat convertides en suprem valor de l'existència, etc. Crònica de la Pesta és, de veritat, un llibre que ens sorprèn des de la primera pàgina.

El treball d'un escriptor feiner

M. López Crespí, va néixer a sa Pobla (Mallorca) l'any 1946. D'ençà els anys seixanta ha participat activament en la vida cultural i política de les Illes. Entre els seus llibres més coneguts podem destacar: Històries per a no anar mai a l'escola (1984); Paisatges de sorra (Premi Joanot Martorell 1986); Notícies d'enlloc (Premi de les Lletres, Mallorca, 1987); Necrològiques (Premi Ciutat de València, 1986); Vida d'artista (Premi de Literatura de la Generalitat de Catalunya, 1993); Històries del desencís (Editorial Moll, 1995), etc. En poesia ha editat: Foc i Fum (Premi Marià Manent 1984); Les plèiades (Andorra, 1990); El cicle dels insectes (Moll, 1992); Els poemes de l'horabaixa (Premi Grandalla del Principat d'Andorra, 1993). Dins el camp de l'experimentació teatral són importants els seus treballs: Autòpsia a la matinada (Premi de teatre Ciutat de Palma); Homenatge Rosselló-Pòrcel (Premi de teatre Ciutat d'Alcoi); Atzucac (Premi de teatre Ciutat de Granollers); Acte Ènic (Premi del Consell Insular de Mallorca). També ha publicat el llibre de memòries L'Antifranquisme a Mallorca 1950-1970 (El Tall, 1994).

Ha guanyat, entre d'altres, els premis Joan Fuster, Salvador Espriu, Pompeu Fabra, Ciutat d'Olot, Joan Salvat Papasseit, Ventura Gassol, Ramon Muntanyola, i traduccions seves han estat guardonades a Itàlia, França i l'Estat espanyol. (Llibres del Segle).

**Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65**

**TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR**

Reparacions en general. Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

**NO VA PASSAR UN FIBLÓ,
SENYOR DIRECTOR,
EL FIBLÓ ENCARA CONTINUA!**

A la passada publicació del Diario de Mallorca de data 4 de març de 1997, a la secció esportiva "Deporte de base" (entenc per esport base L'EDUCACIÓ A L'ESPORT, LA FORMACIÓ D'ESPORTISTES, LA INICIACIÓ A L'ESPORT I L'APRENENTATGE D'UNA DISCIPLINA ESPORTIVA), apareixia un titular, que semblava més ésser copiat d'algun diari esportiu professional sensacionalista, més preocupat a vendre paper que en intentar incentivar els propis esportistes de base. "Un ciclón pasó por Llubí", amb lletres majúscules, encapçalava la pàgina i, a més, amb lletres ben gruixudes.

Aleshores, entenc que aquest titular no és el més adequat per donar una notícia en una secció dedicada a l'esport de base. Hi tendrien cabuda, al meu entendre, altres titulars que produïssin estímulo, ànims, participació, ganes d'aprendre... que el Diario de Mallorca, com a professional de la informació que és, segur sabia trobar.

Però, ja que el rotatiu prefereix utilitzar el fibló per a notificar un simple resultat de futbol ALEV° (al.lots de 10 i 11 anys) vull expressar i dir al responsable d'aquella secció esportiva que efectivament a Llubí NO VA PASSAR CAP FIBLÓ. L'impetu que va girant constantment en cercles mou i reforça de cada vegada més L'OBJECTIU del futbol BASE, en un principi girava entorn d'un únic equip de futbol base, però ara, i gràcies al FIBLÓ RICARD, són quatre els equips de futbol BASE els que amb gran força van engrandint el cercle socioesportiu del vendaval del futbol. Crescut ja en diàmetre, ha anat implicant cada vegada més capa social en l'IDEAL del FUTBOL BASE. A gran velocitat es dirigeix al destí programat i no en direcció casual o oportunista.

Com pot veure, Senyor Director del Diario de Mallorca, el fibló no va passar per Llubí, el FIBLÓ ENCARA CONTINUA, a LLUBÍ.

Vaig voler, en un principi, acabar aquí la meua intervenció, però ja sabeu que, una vegada picada la imaginació, és com un huracà, seguint amb la mateixa família de metàfores, de les quals és impossible escapar al seu impetu. Em referiré al monstre del futbol professional, en un dels seus tentacles més espectaculars del que és quasi impossible escapar-se'n en aquests temps.

El futbol modern és un fet social d'una importància que es manifesta essencialment baix les formes de futbol competició selectiva i futbol espectacle. Aquestes formes atractives, reben l'ajuda dels poders públics, de la gran massa social i sobretot, de la premsa, ràdio i televisió i certes multinacionals. Tots aquests amb interessos esgarriants han invertit escandalosos doblers que encara ara no tenen i que esperen recaptar en un futur.

En el seu afany de vendre, uns determinats mitjans de comunicació, cerquen i recerquen sensacionalisme periodístic més que els resultats i les cròniques dels partits. El que més destaquen són les manifestacions, sortides de to, de directius de primera fila, partidistes i desmesurades; les rèpliques inoportunes, manifestos impresentables i vergonyosos, que surten tots ells a la premsa esportiva i en grans titulars. També destaquen determinades celebracions de gols, per part d'alguns jugadors, insultants, ridícules i inoportunes que algunes televisions repeteixen una i altra vegada; insults històrics, amenaces, comportament insultant d'alguna part del públic dirigit-se a l'àrbitre o a una altra part del mateix públic, cridòria insultant que serveix per iniciar l'emissió d'algun programa esportiu de ràdio i que a més ho repeteixen en diverses ocasions. Autèntiques agressions de jugadors enrabats a altres de l'equip rival, que certs mitjans visuals ens ho mostren lentament i ens ho recorden una i una altra vegada. Quan no existeixen alteracions per part de directius, jugadors o públic, s'inventen algun titular de premsa, i fins i tot un programa de televisió basat en una inexistente relació sentimental entre un seriós entrenador de futbol i una famosa dona de la premsa del cor.

Emprant aquestes conductes per a vendre'ns la informació de

l'esport del futbol i recuperar així els doblers invertits, aconseguïen provocar en nombrosos espectadors una deformació progressiva de l'acció esportiva; fins arribar en alguns casos a desintegrar totalment de l'escena esportiva la idea de l'Educació Física Bàsica.

Així, no és d'estranyar, que en ocasions per part d'algun mitjà esportiu insular de base se li escapi el diabòlic follet, imitant als mitjans esportius sensacionalistes professionals.

Però no tot, afortunadament, és espectacularitat, sensacionalisme, rumors infundats ni grosseres manifestacions. Existeixen moltes accions, per part de jugadors, tècnics, directius i periodistes, que són genuïna ESPORTIVITAT. Encara que únicament fos per estar a prop de l'IDEAL d'aquests valors valdria la pena fer feina d'alguna manera per l'esport del futbol... BASE.

Joan Galma Contestí

Opinió

Per què és obert l'Ajuntament els dissabtes?

Això era i no era un llubiner que tenia ganes de viatjar i veure món. Escollí un viatge a l'atzar per poder partir com més aviat millor (necessitava un canvi, un poc d'aventura)

Camina caminaràs i cap a l'Ajuntament te n'anaràs. El llubiner necessitava un certificat de residència per treure el pasatge. I així el dissabte dematí, que és l'únic dia que no té feina, va anar cap a l'Ajuntament.

Ll._ Bon dia.

A._ Bon dia. Un momentet tot d'una estic amb tu.

(la funcionària fa fotocòpies)

Què volies?

Ll._ Volia un certificat de residència.

A._ Digam el teu nom i la teva adreça.

Ll._ Miquel Somiatruites

A._ Bé, dilluns pots passar a recollir-lo.

Ll._ Perdoni però el necessit per avui.

A._ No, avui no en feim.

Ll._ Perquè no en feis i teniu l'Ajuntament obert?

A._ Si vols t'ho puc fer amb la data d'avui i dilluns a primera hora el pots recollir.

Ll._ No el necessit dilluns amb la data d'avui, el necessit avui, dissabte.

(a la funcionària no sembla importar-li gaire que el llubiner el necessita de seguida i segueix fent fotocòpies)

A._ Dilluns a primera hora el tindrà.

I així el somni és trepitjat sense cap tipus d'explicació. Però el llubiner no és rencorós. Primer s'enfada perquè no entén com és possible que no facin certificats si tenen l'Ajuntament obert. Però llavors de camí cap a casa intenta trobar la raó per la qual no ha pogut ésser atès. Comprén que és una tasca laboriosa i molt llarga. El grau de dificultat per a l'elaboració d'un document d'aquesta mena pot arribar a ser molt elevat. Hem de tenir en compte que s'ha d'introduir a l'ordinador el nom, els llinatges i l'adreça del sol.licitant, llavors s'ha d'imprimir i per acabar, per rematar la dificultosa tasca, s'ha de posar el segell amb la firma de la batlessa.

Així el llubiner arriba a casa i ja no està tan enfadat perquè veu que és de bojos fer un certificat de residència en dissabte, el dia que el funcionari cobra hores extres per servir als llubiners que per diversos motius no poden anar a l'Ajuntament qualsevol dia feiner.

Després d'haver fet tots aquests raonaments el llubiner entén que l'AJUNTAMENT OBRE LES SEVES PORTES ELS DISSABTES PERQUÉ ELS FUNCIONARIS PUGUIN FER FOTOCÒPIES!!!

EL RACÓ DE L'ESPLAI

DE NINOTS, PIRAGÜES, XOCOLATADA, CAMISETES, MOCADORS I SOPAR DE TRUITA AMB ESPÈRECS.

Hola amics "què tal" i com estau?
Molt bé!
I les vostres amistats com van?
Molt be!
Farem el possible per ser uns bons amics,
hola amics "què tal" i com estau?
Molt bé!

Les monitores es col·locaren a primera línia

En el passat número parlàvem de l'inici dels preparatius per a la cavalcada dels Reis, una cavalcada on hi participàrem amb una única carrossa que representava un gran ninot de neu, un ninot que dugué, tot i que no ho semblà, la seva feina. Els nins s'havien vestit d'uns característics i ben aconseguits ninots de neu i, tot i algunes gotes, poguérem arribar a la plaça de l'Església, una plaça abarrotada de gent que esperava impacient l'arribada dels Reis d'Orient.

Una setmana després, i com ja férem l'any passat amb el bolet, cremàrem el ninot i férem un fogueró, on hi vàrem poder torrar els primers botifarrons i les primeres sobrassades, a més de les respectives tallades de llom i xulla.

Gairebé sense temps per recuperar-nos de les festes de Nadal i Reis ens posàrem fil a l'agulla i preparàrem la disfressa de la tradicional festa del Siurell, una festa on des de fa molts anys hi participa i hi fa bulla el club d'esplai. Enguany decidírem posar-nos amb pla esportista i férem unes, creim que originals, piragües. No hi faltava detall, el número de l'embarcació, els remes, alguns cascs, algunes eren dobles...

Va ser un dia bastant divertit i des d'aquí encoratjam els "Amics de ca na Munara" a continuar aquesta festa i tradició, única a Mallorca.

Durant aquests darrers mesos també hem tengut temps de fer una xocolatada, una xocolatada que férem a Son Mulet d'en Joan Pinya. Allà gaudírem d'un bon capvespre, jugant i fent bulla. Una vegada cansats ens asseguérem i prenguérem un bon tassó de xocolata, alguns dos i fins i tot tres, i una bona ensaimada (alguns també repetiren) que ens vengué mel per a les nostres insaciabls boques. Des d'aquí volem agrair a en Joan Pinya la seva amabilitat i la seva col·laboració per dur a terme aquesta activitat.

Una de les darreres activitats que hem realitzat la férem el passat dissabte 1 de març. Realitzàrem un taller de tenyir camisetes i mocadors i us hem de manifestar que els al·lots en quedaren ben satisfets de realitzar aquesta activitat. En tenyiren de molts i diversos colors i alguns mocadors i algunes camisetes destacaren per la seva originalitat.

La darrera activitat que hem fet fou la del passat dissabte 8 de març. Decidírem anar a collir espèrecs. En collírem un bon grapat i el

Serps? No! mocadors

vespre, amb els peus davall taula, els degustàrem amb unes exquisites truites que havia preparat l'equip de monitors. Acabàrem la vetllada cantant i ballant un bon nombre de cançons.

Bé, al proper número ja us contarem les activitats que tenim previst realitzar en els posteriors caps de setmana. Fins aviat!

Club d'esplai "ES TURÓ"

MANIFEST DEL PSM-NM DE LLUBÍ.

EL PSM-NM DE LLUBÍ DENUNCIA EL REINICI DE LES EXTRACCIONS DE "SA MARINETA".

Des de mitjans del mes de febrer s'han tornat a posar en marxa els motors infernals que bombegen aigua cap a la Badia de Palma. I això tal i com ens té acostumats el Govern Balear: sense cap tipus d'avís ni informació prèvia de l'estat dels aqüífers.

Han entrat en funcionament dues de les quatre bombes del dipòsit regulador impulsant 1.200 m³/hora des dels poues de son Mules i son Sitges cap a la canonada del camí vell de Muro. Això suposa unes EXTRACCIONS DIÀRIES D'UNS 30.000 m³.

Enguany, tot i haver estat el 1996 l'any més plujós del darrer quart de segle, la política del Govern Balear continua amb l'exploació dels aqüífers de sa Marineta tot i mantenir una OPERACIÓ VAIXELL que no té cap sentit ni un; i a més amb uns EMBASSAMENTS DEL GORG BLAU I EL PLA DE CÚBER que han vessat per alt i estan al 100% de la seva capacitat.

El PSM-NM de Llubí vol denunciar una yegada més la INEXISTÈNCIA D'UNA AUTÈNTICA POLÍTICA HIDRÀULICA per part del Govern Balear i la INEXISTÈNCIA D'UN PLA HIDROLÒGIC que pareix que mai arribarà. Per tot això, el PSM-NM de Llubí PROPOSARÀ A L'AJUNTAMENT PLE EL PROPER DIJOURS -a la sessió ordinària del mes de febrer- EL REBUIG AL REINICI DE LES EXTRACCIONS I LA DENÈNCIA PER LA MANCA D'INFORMACIÓ que sobre aquest tema té el consistori i el poble de Llubí. Malgrat sia fer RETXES DINS L'AIGUA creim que és el nostre deure com a llubiners i com a representants d'un poble que va demostrar al seu moment un ferm rebuig a aquest projecte.

Creim que aquesta manera de fer les coses sols mostra una política de fets consumats que actua d'esquena al nostre poble i mantenint als llubiners totalment desinformats.

de BEARN o la sala de les nines de Llorenç Villalonga.

El passat dia primer de març celebrarem el cent primer aniversari del naixement de Llorenç Villalonga.

Enguany és l'any Villalonga.

Aquest escriptor mallorquí ha estat, i és, un dels més grans d'aquest segle en llengua catalana; per això, des d'aquesta modesta pàgina, volem retre un senzill homenatge a la seva narrativa, a la seva obra.

El Mite de Bearn és una culminació, el pretext que envoltà tota l'obra de Villalonga, i per ventura també la seva vida.

La influència estètica de l'avantguardisme enfront dels models realistes del segle XIX, la intel·lectualització, el rebuig a la tradició romàntica i el racionalisme són les fites que marcaren l'obra del nostre autor, i convergeixen, d'una forma categòrica, dins aquesta gran novel·la de la qual intentam fer una molt superficial ressenya: BEARN o la sala de les nines.

El misteri, l'harmonia de l'entorn, dels personatges, vesteix de llarg la literatura de l'obra. La doble interpretació de les foscores del personatge principal, don Toni, ens omple la lectura d'uns dubtes que no acaben d'esvair-se del tot en cap moment.

Don Joan Mayol, capellà... dels senyors de Bearn, don Toni i dona Maria Antònia, després de la mort del matrimoni en estranyes circumstàncies, per descarregar la seva castigada consciència, té la necessitat d'escriure una carta al seu amic Miquel Gelabert, secretari del Cardenal Primat, per explicar-li la història i per demanar-li consells de com ha d'obrar amb un text que li va confiar don Toni pocs moments abans de morir: les seves memòries.

Carta, que ,en definitiva, es converteix en la novel·la que llegim.

El xoc entre dues mentalitats diferents, la de don Toni, liberal, lliure pensador i la de don Joan Mayol, catòlic integrista, reflecteixen de forma ben diferent els pensaments i la visió de les situacions que els emboliquen, segons qui sigui que ens refereix en cada moment els fets; que al cap i a la fi tant don Joan com don Toni s'impliquen en aquests afers de narradors. Per tot això la dualitat que insinuen les pàgines del llibre enriqueix profundament la narració i dona més volada als obs-

curats racons de la vida del Senyor de Bearn, ja esmentats abans.

Don Joan té algunes llacunes d'informació a l'hora de relatar la història al seu amic Miquel Gelabert, a través de la carta. Don Toni, tostemps amb el pretext de la redacció de les seves memòries, deixa d'explicitar les dades que resten emboirades i no permeten lligar els fils que podrien conduir el lector a conèixer la veritat del misteri que enclou Bearn.

La veritat; la veritat absoluta no existeix; segurament això és el que pretén transmetre Villalonga a través de don Toni de Bearn a la novel·la.

El contingut dels diàlegs, carregats de saviesa, de cultura i d'enginy, agafa més i més força a mesura que la novel·la s'enfila, i assumeixen quasi bé tot el protagonisme. Les descripcions de detalls i paisatges passen de puntes per l'escenari i simplement són un element que Villalonga en tota intenció descarrega de responsabilitats.

Els personatges, ben definits, cadascun al seu lloc, a l'estil de la rànica i poderosa aristocràcia Mallorquina del segle passat, senten com l'autor intenta donar un buf decadent a aquell sistema de vida i, mitjançant la percepció de don Toni, amb una visió molt avançada dels canvis que el món suportarà dins el segle XX, deixa caure una projecció de progrés que contrasta amb aquell entorn, del qual ell n'aprofita fins la darrera gota.

Aquesta novel·la fou portada a les pantalles per J.Chavarrí el 1983 i va ser escenificada a través d'una versió titulada Faust.

contestí

FACÈCIES D' UN ALLOT PUCER

ELS LLEDONERS DEL BORN

Si mai no heu estat a Llubí us diré que aquest poble es trobava antigament separat en dues barriades. La primera, la que mira al nord de Llubí pròpiament dit, on hi ha l'església i la casa de la vila, i mirant al sud hi ha **Son Ramis**, on sembla que hi ha les cases més antigues del poble. Els dos barris abans es trobaven separats i entre l'un i l'altre i passava la carretera que va de Ciutat a Santa Margalida i a Artà. Amb els anys un i altre anaren creixent i actualment es troben units. De menuts, record, que entre un i altre, principalment entre els al.lots, hi havia una accentuada rivalitat que a voltes la cosa acabava en una batalla campal -pedrada va i pedrada ve- que els de més edat hi intervenien per posar pau, que sols era una treva, perquè a la primera ocasió tornaven a néixer els combats, naturalment sols entre la gent menuda.

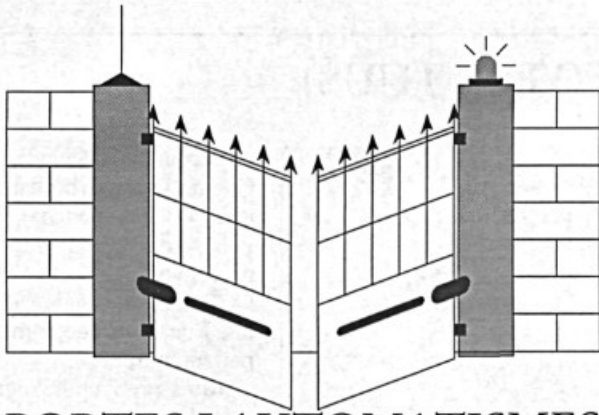
Hem dit que Son Ramis sembla la part més antiga del poble, on s'hi poden veure encara bastants cases amb les dovelles -les pedres de marés o pedra de Santanyí- que formen l'arc de mig punt de la portalada, més llargues que les dels altres portals. La **Gran Enciclopèdia de Mallorca** confirma expressament aquesta teoria, marcant en color la part més alta d'aquesta barriada. Allà hi ha un carrer on hi havia les cel·les de obrers de l'Abat de Sant Feliu de Guíxols, a qui tocaren les nostre terres, en el repartiment de Mallorca fet pel rei **En Jaume, el Conqueridor**. No és d'admirar, doncs, si Son Ramis tenia i té encara **Es Born**, que era antigament un tancat on tenien lloc els torneigs entre cavallers. I aquest Born està a Son Ramis i com que el terreny feia un notable des-

nivell longitudinal, hi ha també, **la Riba**, i damunt aquesta hi havia uns lledoners -el poble els diu lledroners- la fruita dels quals és menuda amb un grandios pinyol, envoltat d'una pelleta fina i més de mig dolcenca. Actualment aquests lledoners ja no hi són. Els tallaren per posar-hi uns altres arbres, perquè la fullaraca que queia dels arbres feia molta brutor.

Un dia jo tenia fam i vaig pujar al lledoner de davant **ca na Maria de can Guillemet**, per una soca bonyarruda i mig foradada, i ben aferrat com un dragó vaig prendre per una branca per arribar als lledons. En vaig quedar més tip que un tord d'olivó -si bé escopia els pinyols. Quin guster amb aquesta lledronada. Però, a l'hora de baixar vengueren els rots, puix que contemplava aquella immensa fondalada del lledonar més l'altura de la Riba fins al pis del Born. Tenia una por cervical de caure i esclafar-me contra l'empedregat del carrer.

Per bona sort passar per allà un veïnat nostre, **en Jaume de can Guillemet** qui, veient-me en perill, tremolant i tirant pestes i renegant dels lledons, va pujar a l'arbre i em va baixar. Li vaig prometre i jurar que mai per mai no tornaria a pujar a cap lledoner. El regiró i el tremolor de cames em duraren un parell d'hores, mai per mai no he tornat a pujar a cap lledoner. Vaig avorrir els lledons de per vida. Fins ara ho he complit.

Pare Joan Llabrés Ramis

PORTES I AUTOMATISMES

M. ALOMAR

FABRICACIÓ I AUTOMATITZACIÓ DE PORTES
BASCULANTS - CORRADERES
ABATIBLES - ENROLLABLES

C/. Rector Tomàs, s/n. - Tel. 52 23 83
07430 LLUBI (Mallorca)

CONSUMEIX PRODUCTES DE LA NOSTRA TERRA

UNIO DE PAGESOS

Consell Insular
de Mallorca

UDOL I ES TURÓ AMB L'ACAMPALLENQUA

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

Carrer Sa Carretera, 49
Tel. 52 2177
LLUBI

FERRERIA **BARTOMEU PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

LLIÇÓ DE LLATÍ (TOTUS TUUS).

- Excem. Emperador?
 - Sí, Claudius? Digue's.
 - Hem de cercar el modus operandi per arreglar els problemes que sorgeixen a diari. És tal el cúmul de desgavells que tenim que el meu alter ego em fa la punyeta i no em deixa dormir.

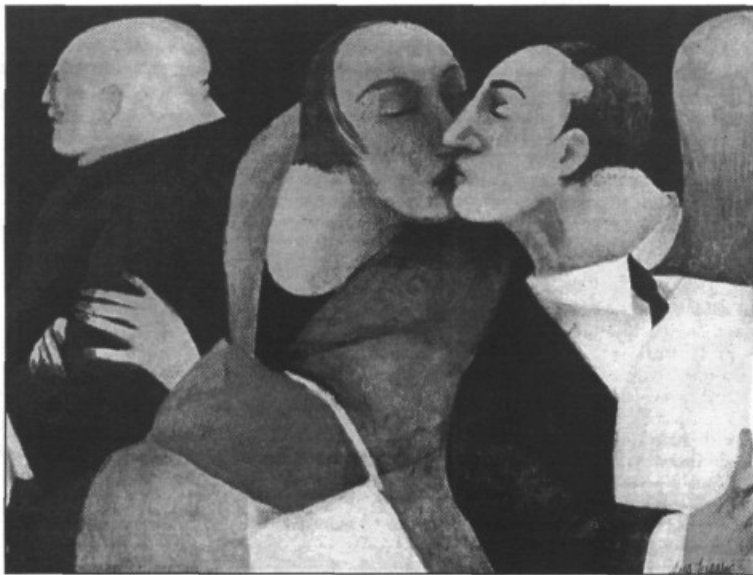
Cada dia anam de mal en pitjor. Ja s'ha fet vox populi que l'Ajuntament és un desordre, la gent comença a conèixer la nostra manera de fer. Estic horritzat de pensar que el poble ens tengui en mala consideració. Hem tengut un annus horribilis i el que ve no pareix que tengui massa compostura.

- És que tu ets un brutus, sembles un homo erectus. Per què tens la cervellera? Has de començar a pensar, ja ets un home fet i refet. Revatua Claudius!!! hem de començar a fer servir la mollera. Em sembla que ja comences a tenir pèl pels dellons!

- Perdó Excm. Emperador, estic atemorit pels comentaris perquè els meus amics de l'opus em faran befa. Ells són gent assenyada i de missa diària, com jo, però són rectes com un fus i no en deixen passar ni una.

- Ai, ai tu i les befes. El que has de fer és deixar-te de punyetes. Som els hereus d'estructures piramidals. Nosaltres som el vètex, quan no teníem ús de raó ja estava bé. Ara i adesiara no podem perdre l'oremus, Claudius!!!

- Si, sí, és clar, és clar. Hauríem de cercar la manera de quedar bé davant el poble. Farem una obra grandiloqüent, engalanarem el poble. Pareixarà la pepeta dels nostres ulls. Hem de projectar, projectes, projectes, projectes i projectes. Aut vincere, aut mori.

Font: La Revista

- Estàs in albis, Claudius? Què no saps que no tenim ni una pobra moneda. Tu vols practicar una política massa voluptuosa, vanitas vanitatum, et omnia vanitas. Encara et queda molt per aprendre.

- No es preocupi Excm., de tant en tant li don voltes al cap, farem els nostres projectes sine die, ja realitzarem el nostre propòsit, el nostre somni, suo tempore.

- Excm, qui custodiat custodes?

- Ningú, nosaltres som els elegits, la cúpula. Els guardians dels nostres propis designis i la culminació de la gran obra que va fer el nostre Senyor.

- Aleshores, som els amos de la terra, de les misèries i esperances de la gent. Cap preocupació...! Endemés "errare humanum est", el poble sempre perdona i oblidra les petites errades dels seus amos.

- D'acord Claudius, hoc volo, vic jubeo, sit pro ratione voluntas. Per això ego sum qui sum i ningú em pot portar la contrària. Segueix amb les teves cabòries i ves en compte, està en joc la nostra dignitat.

- Aleia iacta est. Salvarem el nostre honor i passarem a la història com els vencedors de la batalla, si vis pacem, para bellum deia el meu conco.

(si alguna ànima terrenal no ha pogut entendre alguna paraula o frase es pot dirigir amb tranquil.litat al Circ Romà del número 13 del carrer de Satn Feliu. Hi ha grans especialistes i coneixedors de la llengua). (A l'Udol 24 lliçó de matemàtiques).

SÍ A LA INCINERACIÓ

A un ajuntament petit, d'un poble petit, d'un país petit s'hi celebrava una reunió dels regidors del poble per mirar d'endrecar un poc el malmenat indret. Aquell dia parlaven d'arreglar els camins rurals i la discussió entrava en uns paràmetres un tant graciosos.

A un altre poble, no gaire lluny del primer, s'hi va construir una central que cremava moltes coses brutes. Era una central que cremava i cremava sense aturar. Un dia arribaren a tenir tanta brutícia amb forma de cendres que no sabien que n'havien de fer.

Un dels regidors del petit poble, per desgràcia, per voluntat divina o perquè no hi ha res a l'atzar es passejava pel poble de les muntanyes negres de cendra. En veure-les es va quedar una estona pensatiu, es va gratar el mostatxo com si cabitllàs i va seguir el seu camí.

La cendra era dolenta i perillosa, contaminava tot el que tocava. Però!!!... era barata. I a cavall regalat no li miris no sé què... alguna cosa que acabada amb at.

Del petit poble se'n duien l'aigua, li malesfaltaven els carrers,

hi passava un torrent de brutors i merdes. En definitiva un poble de misèries i calamitats. El dia de la reunió a l'Ajuntament les discussions s'anaven allargant i de cop i volta a aquell regidor passejador, de damunt o de dins el cap, se li va encendre una bombeta com un llumí i va exposar la seva idea: "no seria cap pardalada aprofitar les cendres d'aquell poble no gaire llunyà. Segur que en sortiríem amb ben poques pessetes per arreglar tots els camins de la nostra ruralia.

Arreglaríem els carrers ben arreglats sense gens d'asfalt i els donaríem un color característic, una textura pròpia. Made in Llubí."

El tan Il.lustre pretenia contaminar cada un dels racons del terme municipal. Un dels contertulis, indignat li va dir: "pot ser que amb l'aigua de sa Marineta i amb les cendres fassem un formigó prou fort per tancar-hi tots els indesitjables" i la reunió va entrar en la polèmica. En acabar la reunió tot el poble ja en parlava, un dels més vells del poble...

...baaaahhh!!! és un conte avorrit, el deixarem així. Fins un altre si en contem més.

HE VIST...

Què has vist fill meu? Tens la mirada caiguda i no parles de les coses, et tanques dins tu mateix i amb silenci t'atures en un somni obscur que fa patir. Què has vist fill meu? Deixa que abraçi les teves paraules si pots explicar la teva engoixa. Torna riure una altra vegada, fill meu.

Cap engoixa pens que tenc, mare. Però avui he vist moltes coses.

He vist nins que a les tres de la matinada encara són per la Plaça, xulejant-se i imitant homes que poden arribar a qualsevol hora i beure el que volen.

He vist la droga de molt aprop.

He vist homes viatjar molt perquè a més de la seva tenen altres dones.

He vist padrins asseguts a un banc que miraven com unes mestresses es passejaven.

He vist dones buguedejar i mestressejar molt sobre veïnes, no veïnes, amigues, no amigues.

Encara que el seu lleu...

He vist nins de dotze anys fumar i fer-se els homes davant les seves amigues.

He vist el Brad Pitt de l'ajuntament donar ordres als treballadors sense embrutar-se les mans i fent-se lluny de la pols. L'he vist amb un posat de senyor, de senyor del que no sap, perquè no és de la construcció.

He vist encàndols al camp de futbol, entrenadors alocats, àrbitres dolents, bons jugadors, mals amics i un públic avorrit.

He vist la tristesa tranquil·la del poble i mig deprimint l'hivern deixa passar la insulsa primavera.

He vist els colors de totes les banderes a una parada de fruita d'un mercat (Papers Mullats).

He vist una dona valenta amb un home opac, ple de temors.

He vist plantar un arbre al costat d'un pi cremat. Devora el pi de ca n'Esbert, el pi esqueixat, vell i agònic.

Un amor que mor és tan bell com un amor que neix. He vist amors vells que duren per no trencar la rutina. He vist bells amors que moren per la rutina.

He vist una mare pegar una galtada a la filla perquè havia dit una mentida.

Font: La Revista

He vist un home ric donar monedes de misèria a un pobre rodamons.
He vist la por en una pel·lícula de rialles. El protagonista, immers en diàlegs profunds, brogitava una mena d'humor terrífic.
He vist amb els ulls d'un altre les meves deficiències.
He vist un moix agafar una rata i no matar-la.
He vist que no hi veig. (a PAPERS MULLATS, que ens deixa buids els vespres del diumenge).

Los Amantes de Paqueta

GÍRGOLA SOBRE EL SOMRIURE QUE NEIX

Allò sobre la discòrdia no significava res, de bo, ni de nou. Preparats, llestos,.... ou!. ou! una mica d'organització. Tu, nina amb careta de pedra, mossega la llengua a l'impertinent que tens a la teva esquerra. Guanya una entrada per a l'exposició de fotografies del teu nu fastigós i fastiguejant, no etiquetis als que et miren, calla! baixa el cap i corre cap a la columna més propera. De la forta embrenada només et fugiran els pensaments impropis, que et fan nosa, tota aquesta hipocresia i vanitat que et duen al no res, al materialisme superflu.

Apedaça't el cap i segueix la dansa nupcial. El nuvi content de veure la rialla dels seus somnis, la carona de la seva infantesa reflectida a la pissarra negra, lluenta, masturbarà els lligams d'entre els dos hemisferis i de l'ull llenegarà l'esperma de l'emoció. Al cap i a la fi els brètols dels teus fills seran l'enclotxa que tancarà la fallida unió.

Et deix perquè la sensació d'inseguretat, mollor, flaccidesa... em torna guanyar, a mi.

Una altra vegada de les innumerables hauré de tornar desxifrar les sensacions i ganyotes de l'àngela fregant-me el seu aroma de margalida hivernal sobre la cuixa. Darrerament tan sols m'han entretingut les pel·lícules on s'adora a Lesbos. A la darrera el crit de llop de na Madelaine em feu comprendre moltes coses. Magnòlies sobre la taula de nit i llençols freds és l'únic que recordo.

Ja són les deu, aixeca't! El cafè amb llet encalenticat al microones era fred-fat i les magnòlies havien començat la inevitable-lenta cursa cap al poal del fems. La sorpresa més

gran em caigué com un poal d'aigua freda de cisterna d'un desembre qualsevol. Al tàsso de la tauleta de nit hi estava sumergit un blanc i brillant estri amb forma de U. El somriure de na Madelaine em tregué de dubtes. La primera reacció fou tapar-me els ulls, valia més no descobrir altra cosa que m'amargàs la nit que semblava havia estat apassionant.

Les matinades que segueixen una nit d'alcohol et deparen l'ineplicable, el pensament ridícul i la vergonya et graten el cos fins a la cel·lula més remota, més recòndita. Tot és incert, res és real, te n'adones que l'amor és un estat d'imbecilitat transitòria.

Quan vaig deixar l'empresonament quasi forçat per l'esperit i surt d'una vegada de l'Alcatraz de l'amor, pens amb la setmana passada, he d'anar-hi com sigui, de la millor o pitjor manera.

El punt d'arribada va ser l'acordat el darrer dissabte. Les ombres inamovibles dels esqueixats guardians de la plaça i la calor sofocant feren de l'espera, una espera esferidora i rutinant. El rellotge del campanar, amb els engranatges prou madurs per saber el moment de l'espera, l'instant del repòs, cansat d'envellir aturava els mecanismes i feia que el temps quedés estancat en l'indòcil minut*. L'espera s'allargava, reblania el feix dels nervis i caggirava l'estómac una i altra vegada. Els braços quietes, l'alè aturat i el cos reposat de la maquinària que ens porta sense altre remei a l'oblit, donaven cada vegada més importància a la impaciència, a l'estàtica del moment.

Gifreu, dret vora la bústia plena d'espriai, guanyava temps al temps poc a poc. La mirada perduda cap al final de la gran entrada de l'edifici, gargamellejava, tossia. Aquest ditxós fumar!

Les mossegades al llavi inferior empitjoraren la situació, els mocadors de paper li anaren justs per a tapar l'hemorràgia. Al capdavant de la sobtada torrenera s'hi podia veure el tremolor per les inespecífiques imatges que el feien trontollar, totes de la nit anterior. La calor, la suor, la ferida... deixaren el llavi, gruixut de per sí, com un engendre de silicona malgarbat.

La mala aventura nerviositat el fa asseure al banc de la sombra.

- Perdoni, li molesta que m'assegui?

- No, de cap manera.

Aquella al·lota jove, rossa i amb ulls blaus, desenaixava en aquell lloc i a aquella hora.

Tal volta clonada d'una Barbie o extraviada d'una desfílada de models, va apèixer amb un xisclear de dits. No tardà molt a aficar-se l'afilada unglada del dit petit pel forat del nas. Urgant envant i enrrera i envoltant el forat fins aconseguir assaborir un cuquet verd i viscos. Un gust bastant salat, va dir, fent la mitja rialla. Més tard amb amb un estruendós renou de nas va aferrar un gargall grandios a la groga bústia, el colorit estava bastant encertat.

Qui ho diria, una senyora o senyoreta que rompia motllos fregant la meua inquieta terminació del braç. El freg a freg produïa a les neurones de dins la closca regirada pensaments sans, de moviment tranquil-intranquil, guariment de l'esperit, esbarjo entre llençols de seda; els calçons blancs banyats. L'esquena cap enrera, les dues mans aguantant-me, la cara entre l'espant i l'incredulitat i els ulls a les celles volien calmar la fogositat.

La jove pendulava, ara de panxa, ara d'esquena i només deia desbarats un rera l'altre.

Els sons que eixien del canal de veu espantaren els quisons que jugaven amb uns fulls de diari.

Lleixa, moixa, coixa, raixa, faixa... repetia i repetia, sempre pendulant, i l'olor del rot d'all m'entrà dins l'enteniment. Imatge digne per al millor objectiu. Som de la terra, som

d'aquí, de l'univers i no puc riure, la jove m'intimidava mentalment. La metamorfosi cap a la més vomitant bojaria quasi guanyava a la hipertèrrita dignitat que volia conservar en el difícil ambient, ara perturbat. Quina sort! la sogra sortia de l'edifici blanc de davant. Oh Gifreu ha estat bessonada! ...sobre les selles els senyors de la guerra, quina mala pesta!!!

Un matí d'esbarjo, sí. Dues hores després, cansat i mal sofrit, el millor és dormir, demà serà llarg. La cambra, fosca com de costum, és freda, massa. La son no arriba, els pensaments sovint confusos m'allunyen de l'esperança. Una por esgarrifadora m'entra per la butxaca del pijama, vol dormir vora mi. Ella acostumada a assustar, ara covard no gosa

treure el cap ni tan sols per mirar. Les coses així com són, no les tenc totes guanyadores, d'un moment a l'altre la truita es pot cagrirar. Em tranquilitzo i m'adormo. Pitjor! el somni tossut és el mateix de cada dia, no hi ha esperança; la mateixa veu, la mateixa mirada, la mateixa nina. És injust, cada cop menys força i més cansat. Aquest joc pervers acabarà amb les meves possibilitats, no puc lluitar. La misogínia a què està acostumat el fa inflexible i aclaparador, amb un coratge i una audàcia incommensurables. Finalment, com tot, s'acaba.

El gruix de l'amanida impressiona, no m'ho puc acabar, aquests costums anglosaxons no els suport. La mainada serà inidentificable, vells costums hipòcrites. No, d'ara endavant una tassa de llet, com sempre. Pot ser em resisteixo als canvis, és que la realitat canvia tan depressa que l'angúnia a la desaparició o a la glotofàgia són constants. La llar no canvia, són els inquilins, els drapacoms, els mals vividors, els inconfusibles senyors de la vergonya i els capcigrans pocasoltes els que amb el seu baf i el seu alè contaminen l'aire de tot un poble ...Els bessonons no s'assemblen gens a mi. Tal volta la meua dona va massa sovint al dentista.

L'amor i la mort estaven dins un pétal de la nit.

(*) l'indòcil minut: de J.V. Foix.

Passant per la carretera,
he vist homes treballant:
estaven a rreplegant
la brutor de la vorera.

-Oh quina gent més grollera!
He pensat tot meditant.
-Tots els que van embrutant
i no usen la paperera.

Penes plàstics i llaunetes,
juguetes velles, pedaços,
en trobarem a cabassos,
per dins les nostres cunetes.

En trobam per l'autopista,
carreteres principals,
també pels camins rurals,
per poc que allarguem la vista.

També en veurem pels carrers,
i enmig de les nostres places.
Per poc que anem a fer passes,
trobam plàstics i papers.

I n'hi ha per la muntanya,
per dins el bosc i el torrent.
Per tot allà on va la gent,
pareix que a embrutar s'afanya.

En trobem els mallorquins,
en trobem els forasters,
en llancen els estrangers
que van pels nostres camins.

D'ençà que els ajuntaments
han posat contenidors,
han augmentat les brutors,
i els carrers son més "pudents".

I li deim a això progrés?
societat capitalista?
Això ho deu dir un analista
que ja ha perdut els papers!

DE MICA EN MIQUEL CAMpaner

Encara no tens la camiseta

UDAL

Només són 1.200 pessetones

Si en voleu una, dues, tres...

Digau-nos-ho!